

**STŘEDNĚDOBÁ KONCEPCE SBÍRKOTVORNÉ ČINNOSTI  
MUZEA UMĚNÍ OLOMOUC 2015–2020  
(s výhledem do roku 2025)**



**Victor Vasarely**



## Všeobecná ustanovení o sbírce

Muzeum umění Olomouc, státní příspěvková organizace (dále jen MUO), Denisova 824/47, 771 11 Olomouc, IČO 75079950 plní funkci muzea dle čl. IV. Zřizovací listiny MUO z 24. března 2014.

MUO bylo mj. zřízeno za účelem získávat, shromažďovat, trvale uchovávat, evidovat, odborně zpracovávat a zpřístupňovat veřejnosti sbírku muzejní povahy (dále jen sbírka MUO), která je tvořena těmito podsbírkami:

1. **Architektura (A)**
2. **Autorská kniha (L)**
3. **Fotografie (F)**
4. **Kniha 20. století (S)**
5. **Kresba (K)**
6. **Medaile (M)**
7. **Obrazy (O)**
8. **Plastiky (P)**
9. **Užitá grafika (UG)**
10. **Užité umění (UŽ)**
11. **Volná grafika (G)**

Sbírka MUO je utvářena na základě vědeckého poznání, spravována podle zákona č. 122 /2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a vedena v Centrální evidenci sbírek (dále jen CES) pod č. **MUO/001-10-24/035001**. Celek sbírky MUO tvoří jednotlivé podsbírký, jejichž charakteristika je uvedena v CES.

## II.

### Závazné dokumenty

1. Sbírka MUO a její jednotlivé podsbírký jsou tvořeny v souladu se základními dokumenty muzea, mezi něž patří:

- a) Zřizovací listina MUO,
- b) Koncepce sbírkotvorné činnosti MUO,
- c) Koncepce rozvoje a činnosti Muzea umění Olomouc 2014–2018,
- d) Státní kulturní politika na léta 2015–2020 (s výhledem do roku 2025),
- e) Koncepce rozvoje muzejnictví v České republice v letech 2015-2020.

Z těchto dokumentů pak vychází konkrétní zaměření sbírkotvorné činnosti sbírky MUO a také jednotlivých podsbírek.

## III.

### Východiska sbírkotvorné činnosti

1. MUO je profesionální sbírkotvornou institucí, která sbírku tvoří, spravuje a ochraňuje, a to prostřednictvím svých odborných pracovníků a kurátorů jednotlivých podsbírek.

2. Cílem sbírkotvorné činnosti je budování sbírky MUO jako nové kulturní hodnoty, tj. sbírky jako celku.

3. V případě sbírky MUO jde o sbírku specifickou, utvářenou s konkrétním záměrem.

#### IV.

##### Záměr sbírky MUO

1. Struktura sbírky MUO vychází z dlouhodobého záměru, který je formulován v Programu sbírkotvorné činnosti (viz čl. V), jehož hlavním cílem je vytvoření kompaktní kolekce, která reflektuje dění v oblasti výtvarného umění 20. a 21. století ve středoevropském prostoru s důrazem na českou výtvarnou kulturu, a to z hlediska odborného, časového a lokálního.

2. V souvislosti s tímto záměrem, kterým je snaha začlenit MUO do mezinárodního kontextu, se prioritou ve všech podsbírkách stalo sledování kulturních, teritoriálních a společenských přesahů do středoevropského prostoru.

3. Vedlejším cílem, který sledují prostřednictvím odborné péče kurátorů jednotlivé podsbírky, je mimo rozšíření stávající sbírky MUO i vytvoření reprezentativní veřejně přístupné středoevropské expozice.

#### V.

##### Program sbírkotvorné činnosti

1. **Sbírkotvorná činnost:** systematické a koncepční soustředování uměleckých děl za účelem vytvoření jedinečné kolekce, která bude specifickým jazykem výtvarného umění vypovídat o době vzniku, o sociálních a politických poměrech z časově i teritoriálně vymezeného prostoru.

2. **Časové vymezení:** sbírka MUO zahrnuje specifické umělecké projevy z období 20. století, které jsou nadále rozšiřovány směrem do minulosti (do 19. století) a především do současnosti (dění po roce 2000). Vzhledem k tomu, že ve sbírce se již nacházejí konvoluty starého umění, je v rámci sbírky povoleno doplňovat i v oblasti umění staršího než z 19. století.

3. **Koncepční zaměření:** sbírka MUO je rozšiřována ve čtyřech základních okruzích:

- a) **Regionální umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na specifika olomouckého regionu a přínos místní výtvarné komunity.
- b) **České umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na tvorbu osobností, které zásadním způsobem vytvářely a obohacovaly domácí kulturní prostředí. Specifický význam pak sbírka přikládá tvorbě solitérních umělců, kteří se vymykali dobovým proudům a tendencím a také umělcům, kteří překročili hranice domácí výtvarné scény a zasáhli do evropského nebo i světového uměleckého vývoje.

- c) **Středoevropské umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na umělecké projevy vzniklé po roce 1945. Důraz je kladen na zachycení uměleckých projevů v zemích V4 s dílčím doplněním děl z prostoru Rakouska a Německa ve sledovaném období.
- d) **Staré evropské umění** – v této části se jedná o výjimečné akvizice sbírkových předmětů, které lze prioritně zařadit především do stálé expozice Arcidiecézního muzea a výstavních projektů MUO. Fond starého umění nepředstavuje v rámci jednotlivých podsbírek MUO jednoznačně historicky a kvalitativně profilovaný celek. Z těchto důvodů lze tento fond jen obtížně, systematicky a komplexně, doplňovat a rozšiřovat.

4. **Kvalitativní hledisko:** do sbírky MUO jsou zařazovány jen ty umělecké projevy a umělecká díla, která kvalitativně a na základě odborného studia kurátorů jednotlivých podsbírek obohacují a rozšiřují již stávající kolekci uměleckých projevů a uměleckých děl v jednotlivých podsbírkách.

## **VI.**

### **Způsob nabývání děl do sbírky**

1. MUO nabývá sbírkové předměty soustavně a plánovitě v rozsahu a zaměření stanovených Zřizovací listinou MUO a Programem sbírkotvorné činnosti (viz čl. V.).
2. MUO se v případě nabývání děl do sbírky řídí článkem IV. Nabývání sbírkových předmětů, který je uveden v interní směrnici Režim zacházení se sbírkou MUO z 2. března 2015 (Příloha č. 14).

## **VII.**

### **Subjekty podílející se na sbírkotvorné činnosti**

1. Kurátoři příslušných podsbírek.
2. Poradní sbor pro sbírkotvornou činnost.
3. Ředitel muzea.

## **VIII.**

### **Práva a povinnosti kurátora**

1. Kurátor příslušné podsbírký se řídí Metodickým pokynem MK ČR čj. 14639/2002 k provádění některých činností souvisejících s tvorbou sbírky, péčí o sbírky, čl. I., odst. 2.1.
2. Kurátor příslušné podsbírký:
  - a) bezprostředně vytváří a odborně spravuje svěřenou podsbírký,
  - b) podílí se na přípravě koncepce sbírkotvorné činnosti,
  - c) organizuje a sám provádí sběr, tj. bezúplatně získává věci movité, které jsou potenciálními sbírkovými předměty,

- d) předkládá návrhy na získávání a vyřazování přírůstků a předmětů ze sbírkové evidence v souladu s interní směrnici Režim zacházení se sbírkou MUO,
- e) shromažďuje i vytváří průvodní dokumentaci ke sbírkovým předmětům,
- f) spravuje studijní a pomocný materiál vážící se k podsbírce.

3. Kurátor příslušnou podsbírku vytváří zejména na základě:

- a) detailní znalosti dosavadního vývoje a předchozích záměrů ve svěřené podsbírce,
- b) soustavné prospekce zájmového území a detailní znalosti prostředí, z něhož jsou pro svěřenou podsbírku přírůstky získávány,
- c) znalosti obdobných sbírek muzejní povahy jiných muzeí či sběratelů,
- d) znalosti aktuální situace na trhu s potenciálními sbírkovými předměty, včetně základní orientace v tržních cenách na domácím i zahraničním trhu,
- e) znalosti obecných i zvláštních právních předpisů, metodických pokynů a vnitřních norem muzea,
- f) obecných zásad a základních metod konzervování a restaurování sbírkových předmětů,
- g) znalosti zásad ukládání, uchovávání a prezentace sbírkových předmětů.

## IX.

### Funkce Poradního sboru pro sbírkotvornou činnost

1. Poradní sbor pro sbírkotvornou činnost MUO (dále jen Poradní sbor) zřizuje v souladu se zřizovací listinou jako svůj poradní orgán ředitel muzea, který současně jmenuje a odvolává jeho členy.

2. Poradní sbor, který se řídí Stanovami poradního sboru pro sbírkotvornou činnost z 2. června 2014, se vyjadřuje ke strategii sbírkotvorné činnosti MUO a dalším otázkám týkajícím se zejména:

- a) bezúplatného nabývání přírůstků po jejich nabytí tím, že nejméně jednou za rok souhrnně posoudí soulad akvizic s předmětem hlavní činnosti muzea a se strategií sbírkotvorné činnosti,
- b) úplatného nabývání přírůstků před jejich nabytím, přičemž posoudí zejména soulad akvizic s předmětem hlavní činnosti muzea a se strategií sbírkotvorné činnosti, význam předmětů pro vypovídací schopnost sbírky a ekonomické aspekty nabídky (posuzují cenu ve srovnání s cenami stejných nebo obdobných předmětů obvyklými na tuzemském, případně i zahraničním trhu),
- c) úplatného nabývání nových přírůstků po jejich nabytí, došlo-li k nabytí předmětu z rozhodnutí ředitele muzea tzv. per rollam, přičemž posoudí soulad akvizice se strategií sbírkotvorné činnosti a výši kupní ceny,
- d) vyřazování předmětů ze sbírkové evidence před jejich vyřazením, přičemž se vyjádří k důvodům vyřazení a zda jsou v souladu se zákonem.

3. Poradní sbor vydává svá stanoviska formou doporučení, za konečné rozhodnutí ve věci je zodpovědný výhradně ředitel muzea.

## X.

### Práva a povinnosti ředitele muzea

Ředitel má obecnou odpovědnost za naplňování účelu a předmětu hlavní činnosti muzea uvedených ve zřizovací listině muzea, tedy i za sbírkotvornou činnost.

Vykonává zejména tyto řídicí pravomoci:

- a) příslušným řídicím aktem vydává Koncepti sbírkotvorné činnosti pro sbírku nebo jednotlivé podsbírkky, které sbírku tvoří,
- b) příslušným řídicím aktem vydává Režim zacházení se sbírkou MUO podle ustanovení § 9 odst. 1 písm. g) zákona č. 122/2000 Sb.,
- c) zodpovídá za odbornou způsobilost kurátorů příslušných podsbírek, vedoucích zaměstnanců sbírkových organizačních útvarů, konzervátorů a restaurátorů,
- d) ustavuje Poradní sbor, vydá jeho stanovy a jmenuje a odvolává jeho členy,
- e) s konečnou platností rozhoduje o úplatném nabývání předmětů do sbírky muzea,
- f) v případech, kdy hrozí nebezpečí z prodlení a z časových důvodů nelze předložit návrh na úplatné získání věci do sbírky k projednání Poradnímu sboru, může o jejím nabytí rozhodnout tzv. per rollam, tj. bez projednání v Poradním sboru,
- g) s konečnou platností rozhoduje o vyřazení předmětu ze sbírkové evidence, přičemž tato pravomoc je nepřenosná, s výjimkou opatření v rámci přenosu řídicích pravomocí na jmenovaného statutárního zástupce v době dlouhodobé nepřítomnosti ředitele na pracovišti.

## XI.

### Závěrečné ustanovení

Platnost Střednědobé koncepce sbírkotvorné činnosti MUO je vymezena léty 2015–2020 (s výhledem do roku 2025) a je závazná pro všechny odborné pracovníky i kurátory jednotlivých podsbírek.

V Olomouci dne 3. listopadu 2015



Schválil:

Mgr. Michal Soukup, ředitel

Příloha č. 1  
**ARCHITEKTURA**



VAL Viera Mecková – Alex Mlynářčík – Lajo Kupkovič



## 1. Zhodnocení podsbírky

Stěžejní vlastností podsbírky architektury, kterou tvoří přes 15 tis. exponátů (A 1 – A 2 200), je ucelená kolekce olomoucké architektonické produkce přelomu 19. a 20. století, na níž lze dokumentovat přerod města starého v město moderní. Na tuto etapu navazuje olomoucká meziválečná produkce, ukazující na hledání stylu ve 20. letech i avantgardní vlivy 30. let. Obdobně je tomu také i jiných moravských a slezských měst, zastoupených ve sbírce (Ostrava, Přerov, Prostějov, Kroměříž, lázeňská města Jeseník, Luhačovice, Teplice nad Bečvou atd.). Mezi nejvýznačnějšími architekty, jejichž dílo je ve sbírce bohatě zastoupeno, patří Lubomír a Čestmír Šlapetové, Oskar a Elly Oehlerovi, Jakob Gartner, Hubert Aust, Karl Fischer, Jaroslav Kovář st., F. A. Čermák, Antonín Navrátil, Miroslav Putna, Bohuslav Fuchs a další.

Výběr projektů 2. poloviny 20. století již tak ucelený pohled nepřináší. V 90. letech minulého století a po roce 2000 se záběr sbírky rozšířil teritoriálně, časově i typologicky (modely). Zastoupeni ve sbírce jsou nově významní zástupci avantgardní architektury (Jaromír Krejcar, Vít Obrtel). Akvizice se rozrostly o dokumentaci architektonické tvorby 2. poloviny 20. století, reprezentující produkci státních projektových ústavů s celostátní působností i práce výjimečných postav poválečné architektury: Karel Filsak, Alena Šrámková, Věra Machoninová, Otakar Binar – Michal Brix – Petr Vaňura – Václav Králíček (SIAL), Jindřich Pulkrábek, Václav Capoušek. Spíše v náhodném výběru je zastoupena rovněž produkce současných architektonických ateliérů (Zdeněk Fránek, D.R.N.H., Aulík – Fišer architekti).

## 2. Hodnota podsbírky

Ocenit sbírkové předměty bychom mohli na základě hodnoty darů, jež by čítaly kolem 1,5 mil. Kč, a hodnoty architektonických modelů, která je mezi 120-240 tis. Kč za kus (cca 6,5 mil. Kč celkem). Celková finanční hodnota většiny výkresů se vyjádřit nedá – hodnota je v jejich nenahraditelnosti a ucelenosti (např. olomoucká kolekce). Na trhu s uměním se běžně s architektonickými výkresy neobchoduje (výjimečně lze spatřit např. architektonické skici), proto ani není možné cenu určit.

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí cca **20 mil. Kč**.

## 3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Struktura podsbírky by se měla rozvíjet ve třech základních okruzích s důrazem na regionální a české umění 20. století:

- a) Navázat na řadu **regionálního záběru** a doplnit sbírky o práce olomouckých architektů a projektových ústavů z 2. poloviny 20. století (např. Karel Typovský, Petr Brauner) a začít sbírat architektonickou produkci představující to nejkvalitnější z Olomouce a okolí po roce 1989.
- b) Snažit se doplňovat velký soubor prací mapující **českou architekturu 1. poloviny 20. století** (s obtížemi danými financemi a omezenou nabídkou na trhu) a architektury poválečné (zejména dary a pozůstalosti nejstarší generace architektů, ovšem rovněž s obtížemi vyplývajícími z obecného nedostatku takového materiálu zničeného ve většině případů po rozpadu centrálně řízených projektových ústavů). Vedle nejvýraznějších osobností se zaměřit také na nejvýznamnější projektové ústavy (např. brněnský a pražský Obchodní projekt).
- c) Mapovat porevoluční produkci **České republiky, případně střední Evropy** a zahájit tak i na poli architektury akviziční aktivity ve shodě s náplní SEFO (např. SIAL, Rakouský dekonstruktivismus, Imre Makovec, Wrocław a jeho historizující poválečná

výstavba centra apod.), nebo se zaměřit na soudobou tvorbu význačných českých architektů v zahraničí a popularizovat jejich tvorbu u nás (např. Pavel Nasadil (FAM Architekti), Mirko Baum, Stanislav Fiala, CMC Architects (Vít Máslo a David R. Chrisholm), Tomáš E. Bitnar, Martin Holub apod.).

- d) Navázat na započatou řadu nově zhotovovaných **modelů** významných moravských staveb, aby její výběr byl ve své reprezentativnosti pokud možno kompletní.

#### 4. Vnější priority při získávání přírůstků

Určit priority v oblasti akvizic není vzhledem k nedostatku financí a nabídce na trhu jednoduché. Cestou jsou dary a koupě od individuálně oslovovaných žijících architektů, jež by postupně doplňovaly již založenou osnovu podsbírky.

Další možnosti:

- a) **Výstavní projekty** – jednou z cest, jak získat nové akvizice, je uskutečnit takové výstavní projekty, které by kromě badatelského přínosu napomohly také k dohledání pozapomenutých a „ztracených“ projektů – např. mapování činnosti olomouckého Stavoprojektu, brněnského Potravinoprojektu či Obchodního projektu, nebo naopak představovat mladé architektonické kanceláře, s nimiž by se dala navázat dlouhodobější spolupráce.
- b) **Průzkumy ateliérů** – k otázce průzkumu regionálních ateliérů by mohla přispět také spolupráce se spolkem Za krásnou Olomouc, který jednou za dva roky uděluje cenu Rudolfa Eitelbergera za zdařilou realizaci v oblasti architektury, urbanismu a péče o památky v Olomouci a Olomouckém kraji.
- c) **Výroba modelů** – v případě modelů lze jejich soubor, budou-li k dispozici adekvátní finanční částky, v dohledné době zkompletovat systematicky (Hotelový dům v Olomouci ad.).
- d) **Aukce** – vybrané aukční síně nabízejí možnost rozšíření podsbírky o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby.
- e) **Dary**

#### 5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírce.

#### 6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírce proběhla v roce 2013 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v letech 2022–2023.

#### 7. Doplnění evidenčních záznamů

Na základě závěru poslední inventury podsbírky architektury v roce 2013 byly stanoveny priority pro dopracování evidence 2. stupně, která bude dokončena do zahájení další řádné inventury v roce 2022–2023.

## **8. Předpokládané finanční nároky**

Náklady na doplnění podsbírky by se při nákupu projektů k olomouckým architektonickým soutěžím a stěžejním porevolučním realizacím v regionu pohybovaly cca 50 tis. Kč ročně, stejně jako výroba alespoň jednoho architektonického modelu ročně. U projektů celostátního významu cca 100 tis. Kč a u zahraničních realizací cca 100-300 tis. Kč.

Předpokládané finanční výdaje na plánované období cca 1,2 mil. Kč (viz Příloha č. 12).

### **Zpracovala:**

Klára Jenišťová, kurátorka podsbírky

Příloha č. 2  
**AUTORSKÁ KNIHA**



Monogramista T. D.

## 1. Zhodnocení podsbírky

Knihovní fond MUO v současnosti čítá přes 50 tisíc svazků. Tvoří jej z velké části umělecko-historicky a oborově příbuzná literatura. Od poloviny 90. let však muzeum začalo systematicky budovat i další knihovní fondy. Nejprve podsbírku *Knihy 20. století*, zaměřenou na typografii meziválečné avantgardy a pozdní poválečné moderny, dále *Knihovnu Otto Františka Bablera* jako součást literární pozůstalosti významného olomouckého překladatele a bibliofila, a konečně podsbírku autorské knihy, tedy knihy jako uměleckého, mnohdy v jediném exempláři vytvořeného díla.

Sbírkovým fondem jsou tzv. autorské knihy, tedy žánr, který se vymezil v rámci výtvarné avantgardy 60. let 20. století jako samostatná umělecká kategorie. Podsbírka začala vznikat na konci 90. let a dnes čítá téměř 1 300 exponátů (L 1 – L 1 142). Specifickou část podsbírky představuje unikátní kolekce 401 ks ručně psaných a kolorovaných lidových modlitebních knížek z Čech a Moravy pocházejí z 18. a 19. století (tzv. *Pošova sbírka*), kterou MUO získalo v roce 2002.

Podsbírka poskytuje téměř komplexní obraz fenoménu autorské knihy jak ve smyslu vývoje ve světovém i domácím kontextu, tak žánrového rozrůznění. Jedná se o výrazně mezinárodní či přesněji euroatlantickou kolekci představující různé možnosti přístupu k tomuto výtvarnému žánru. Koncepční akviziční činnosti v oblasti autorské knihy se muzeum věnuje jako jedna z mála institucí v České republice.

V roce 2009 proběhla v MUO výstava *Listování. Moderní knižní kultura ve sbírkách MUO*, kde byly veřejnosti poprvé ve větším rozsahu představeny knižní sbírky MUO – *Knihy 20. století*, *Bablerova knihovna* a *Autorská kniha*.

## 2. Hodnota podsbírky

V podsbírce jsou vedle průkopníků autorské knihy (Edward Ruscha, Sol LeWitt, Lawrence Weiner, Dieter Roth, ad.) představeny jedinečné autorské přístupy (Andy Warhol, Man Ray, Marcel Duchamp, Christian Boltanski, Wolf Vostell, Milan Knížák, Květa Pacovská, Dezider Tóth, ad.) i konceptuální (Petr Büchler, On Kawara, Géza Pernecky, Lawrence Weiner, Jiří Valoch, Vladimír Havlík, Jiří H. Kocman, Jan Wojnar ad.) či lettristické polohy práce s knihou (Jan K. Čeliš, Jiří Hůla, Josef Volvovič, Ladislav Novák, Václav Vokolek ad.). Další linii tvoří díla, která se zabývají vztahem výtvarného umění a hudby (Milan Grygar, Arno Hintjens, ad.), hraniční oblast mezi autorskou knihou a objektem představují práce autorů z významného mezinárodního hnutí Fluxus (Bici Hendricks, George Brecht, Robert Watts ad.), které dnes patří ke klasickým a zakladatelským dílům v oblasti autorské knihy.

Samostatnou součástí podsbírky jsou autorské knihy z berlínského vydavatelství Rainer Verlag, které patřilo po celou dobu existence (1966–1995) k nejvýznamnějším vydavatelstvím autorských knih vůbec a pro svůj tvůrčí a experimentální přístup je vyhledávala řada dnes slavných autorů (např. Dieter Roth, A. R. Penck, Emmett Williams, Marcel Broodthaers, Ann Noël). MUO je přitom jedinou institucí na světě, která díky daru Rainera Pretzella vlastní kompletní sbírku autorských knih Rainer Verlag.

Produkcí nakladatelství Rainer Verlag můžeme zařadit mezi díla významných autorů střední Evropy, které vzhledem k zaměření MUO na umění tohoto regionu, systematicky vyhledáváme. Také při průzkumech ateliérů autorů SEFO se daří získávat i jejich produkci v oblasti autorské knihy (Dora Maurer, Gyorgy Jovánovicz, Géza Pernecky, Milan Knížák, Monogramista T.D., ad.). Významná je také tzv. *Pošova sbírka* ručně psaných a ilustrovaných modlitebních knížek z 18. a 19. století.

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí cca **20 mil. Kč**.

### 3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Struktura podsbírkby by se měla rozvíjet ve třech okruzích s důrazem na evropské umění 20. a 21. století:

- a) Soustavně pokračovat v doplňování autorů **středoevropského regionu**, kteří jsou součástí sbírky SEFO, prostřednictvím soukromých sběratelů, galerií, samotných tvůrců, či jejich vydavatelstvích (Spolek polských tvůrců autorské knihy v Lodži, nakladatelství Correspondance des Art ve Varšavě, nebo Muzeum umění knihy v Lodži).
- b) Získat tituly významných autorů autorských knih reprezentujících **významné proudy**:
  - a. autorská kniha 80. let: Ernst Caramelle, *Fourty Found Fakes*, 1979,
  - b. inspirace Fluxusem, konceptuálním a minimálním uměním: Dick Higgins, Christian Boltanski, Jan Dibbets, Stanley Brouwn, Paul-Armand Gette, Jochen Gerz,
  - c. knihy objekty: Robert Filliou (cihly), Jean-Luc Parant (koule), Marie Orensanz (mramor), Sas Colby (textil), Erik Dietman (knihy obalené leukoplastí),
  - d. fotografické knihy: Michael Snow, *Cover to Cover*, 1975,
  - e. katalogy a dokumentace: Richard Long, *Sculpture by Richard Long Made for Martin and Mia Visser*, 1969, Jan Dibbets, *Roodborst Territorium / Sculptuur*, 1969,
  - f. knihy o dětství a „esprit“ dětství: Christian Boltanski, *Monuments*, 1986, Ian Hamilton Finlay, *The Boy's Alphabets Book*, 1976, Dieter Roth, *Kinderbuch*, 1954, Keith Haring, *Nina's Book of Little Things!*, Ian Hamilton Finlay, *The Axis*, Ilja Kabakov, ad.,
  - g. autorské knihy malého formátu: Hubert Renard, *Hubert Renard*, 1984, Etienne Cornevin, Pascal Le Coq, ad.
- c) Rozšířit o kapitoly doposud hojně opomíjené, např. **autorské deníky** – které podobně jako kresba mohou tvořit přípravu pro jiná díla (obraz, plastika), ale mohou být vnímány i jako plnohodnotný umělecký artefakt. Autorské deníky, deníkové záznamy svou autentičností se tak mohou stát východiskem pro tvorbu autorských knih, uměleckých či dokumentárních fotografií, filmů, beletristických děl, či soukromých nebo filozofických reflexí, nebo autonomním uměleckým dílem.

### 4. Vnější priority při získávání přírůstků

- a) **Výstavní projekty** – významných umělců, jejichž tvorba je výhradně, někdy však jen okrajově věnovaná tvorbě autorských knih, představuje nejkompexnější formu práce s výtvarnými díly, jejíž součástí je i získávání nových sbírkových přírůstků.
- b) **Průzkumy ateliérů osobností** – důležitým bodem akvizice by se měly stát také přírůstky z pozůstalosti významných umělců, či sběratelů, akvizice z významných (i zánikajících) sbírek. Takovýmto případem je např. sbírka autorských knih grafického ateliéru Lacourière v Paříži, který ukončil v roce 2007 svou věhlasnou existenci. S Denise Frélaut jsme otevřely možnost odprodeje několika titulů doplněných originálními tisky.
- c) **Výzkum lokalit a specializovaných institucí** – zintenzívnit navázanou komunikaci nejen se soukromými sběrateli, samotnými autory, či jejich vydavatelstvími a galeriemi (Guy Schraener, Florence Loewy, Ernst Caramelle, Gina Pane, Ilja Kabakov, Anne Moeglin-Delcroix, Ann Noël, Björn Roth, Dominik Steiger, ad.), nýbrž i s několika významnými institucemi, patřícími svými sbírkami autorských knih mezi nejvýznamnější ve střední Evropě (galerie P74, P.A.R.A.S.I.T.E. v čele s Tadejem Pogačarem, Muzeum moderního umění v Ljublani, muzeum Szent István Király Múzeum v Sze-

kesfeherváru, Muzeum moderního umění v Brémách). Navázaná komunikace se týká možnosti realizace společných mezinárodních projektů – kolokvií, výstav, tvůrčích setkání a dílen, doplňování sbírky.

d) **Aukce** – vybrané aukční síně nabízení možnost rozšíření podsbírkou o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby.

e) **Dary**

## **5. Vyřazování sbírkových předmětů**

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírcce.

## **6. Inventarizace**

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírcce proběhla v roce 2008 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2018.

## **7. Doplnění evidenčních záznamů**

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

## **8. Předpokládané finanční nároky**

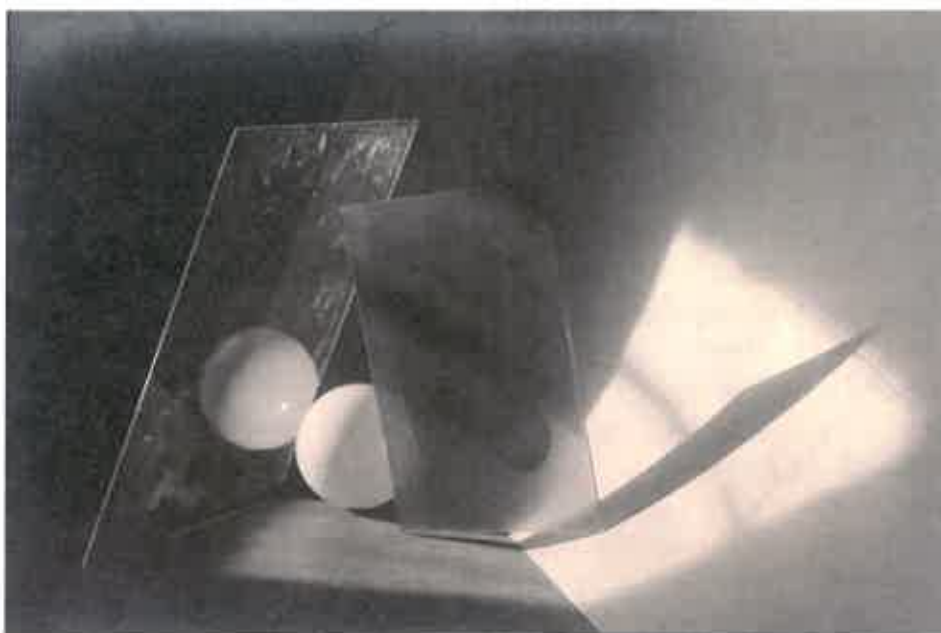
Každoročně by bylo potřeba cca 400-700 tis. Kč na hrazení přírůstku, který u běžných cen autorských knih na volném trhu by představoval cca 30 autorských knih. V podsbírcce autorských knih MUO je nyní 1 299 položek, pokud se chceme přiblížit sbírkám v Porto, Portugalsko, 15 tis. titulů autorských knih, M.N.W.B., Bremen, Německo, 50 tis. titulů autorských knih, sbírce v Ljubljani a jiným sbírkách, s nimiž máme ambici se v budoucnosti srovnávat, představuje tato částka přírůstek minimální.

Předpokládané finanční výdaje na plánované období cca **2,4 mil. Kč** (viz Příloha č. 12).

**Zpracovala:**

Gina Renotière, kurátorka podsbírkou

**Příloha č. 3**  
**FOTOGRAFIE**



**Jaromír Funke**



## 1. Zhodnocení podsbírky

Podsbírka fotografie byla zřízena za účelem získávat, shromažďovat, trvale uchovávat, evidovat, odborně zpracovávat a zpřístupňovat veřejnosti exponáty z oblasti české fotografie v období 20. století a tvoří ji přes 7 700 kusů exponátů (F 1 – F 7 435). Sbírkový materiál dokumentuje převážně fotografickou tvorbu z oblasti české provenience v období 20. století, i když její součástí je kolekce historických fotografií, z nichž nejstarší pocházejí ze 40. let 19. století (tzv. sbírka Lubora Machytky).

Vlastní podsbírka vznikla v roce 1966. Za prvních dvanáct let existence sbírky se podařilo shromáždit kvalitní soubor bezmála osmdesáti fotografií, zahrnující jak klasiky avantgardní fotografie, tak i soudobé progresivní autory. Po roce 1978 nastal ve sbírce desetiletý útlum. Akviziční činnost se obnovila koncem 80. let 20. století. V té době se pozdější ředitel MUO Pavel Zatloukal zaměřil na sestavení celku olomoucké skupiny DOFO. Souběžně se pokusil sestavit i ukázkou moravské avantgardní fotografie. Díky dlouholeté přátelské spolupráci s Antonínem Dufkem z MG v Brně se to podařilo začátkem 90. let 20. století. Koncem 90. let se v souvislosti s přípravou rozsáhlého výstavního projektu *Mezi tradicí a experimentem. Práce na papíře a s papírem v českém výtvarném umění 1939–1989* (Olomouc, 1997) začal v profilu sbírky vytvářet soubor domácí fotografické produkce v časovém průřezu od 60. do konce 80. let 20. století. Sběr prováděl kurátor Ladislav Daněk, který se zaměřil především na konceptuálně pojatou fotografii a také na prozatím opomíjenou fotografickou dokumentaci akcí a happeningů. Vznikla dnes naprosto unikátní kolekce, která je v kontextu ostatních fotografických sbírek v České republice zcela výjimečná a příležitostně se stále rozšiřuje.

K dalšímu posunu ve sbírce došlo začátkem nového tisíciletí. V důsledku rychlého růstu sbírky se nejen rozšířil její tematický záběr, ale především byla vytvořena pozice kurátora sbírky fotografie, která posílila autonomii sbírky. Od roku 2001 byla jmenována kurátorkou sbírky Helena Rišlinková – Musilová. S jejím nástupem se prohloubil zájem o konceptuální fotografii a dokumentaci akcí. Velké množství přírůstků se jí podařilo uskutečnit díky realizaci velké výstavní přehlídky *Česká a slovenská fotografie 80. a 90. let 20. století* (Olomouc, 2002). Díky Ladislavu Daňkovi se ve sbírce objevilo i první zahraniční jméno. Při průzkumu ateliéru konceptualisty Gézy Perneckého v Kolíně nad Rýnem získal pro muzeum darem objemný soubor autorských knih a fotografií ze 70. a 80. let 20. století. Mezi lety 2004–2006 sbírka neměla stálého kurátora, o sbírku a akviziční činnost se starali ředitel muzea Pavel Zatloukal a kurátor Ladislav Daněk. Od začátku roku 2007 převzala sbírku Štěpánka Bieleszová, která se zaměřila na klasiky české meziválečné fotografie, jejichž práce zatím ve sbírce chyběly. Díky spolupráci s teoretičkou fotografie Annou Fárovou se podařilo získat například díla Františka Drtikola, Jaromíra Funka, Jaroslava Rösslera, Eugena Wiškovského, Josefa Sudka. Dnes je sbírka klasifikována jako třetí největší sbírkový fond toho druhu na území ČR. Zahrnuje jak černobílé fotografie, tak i řadu ušlechtilých tisků z období 20. let minulého století. Od konce 90. let se v podsbírce začaly shromažďovat i ukázky fotografie 21. století. K jejím odborného zhodnocení a vy publikování došlo v roce 2012 (katalog *Civilizované iluze. Fotografická sbírka MUO*) u příležitosti stejnojmenné výstavy.

## 2. Hodnota podsbírky

K nejcenějším a nejhodnotnějším souborům uchovávaným ve fondu patří kolekce originálních vintageprintů z období tzv. meziválečné avantgardy (fotografie Františka Drtikola, Jaromíra Funka, Jaroslava Rösslera, Eugena Wiškovského, Josefa Sudka), jejichž tržní

hodnota se pohybuje kolem 5 mil. Kč. Mezi další hodnotné exponáty náleží druhé svazové album Svazu fotografů amatérů z roku 1922, které obsahuje 75 ks fotografií vytvořených tzv. ušlechtilými technikami – 500 tis. Kč. Rovněž cenná je i *Moderní česká fotografie*, album deseti původních snímků z roku 1943, v němž jsou zastoupeni autoři Josef Sudek, Josef Ehm, Jaromír Funkce, Miroslav Hák, Karel Plicka – 500 tis. Kč.

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí cca 25 mil. Kč.

### 3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Stávající fond lze označit jako reprezentativní ukázkou vývoje české fotografie 20. století. V minulosti již bylo učiněno několik pokusů, jak do sbírky implementovat ukázkou zahraniční tvorby slovenských a ve dvou případech i maďarských autorů. Současná sbírkotvorná strategie by se tedy měla ubírat také směrem k získávání dokladů progresivních fotografických tendencí na území sousedních států, tj. Polska, Rakouska a i již zmíněného Slovenska a Maďarska, což je plně v souladu s celkovým směřováním instituce a rozšiřováním jejich aktivit do střední Evropy.

Struktura podsbírky by se měla rozvíjet ve třech základních okruzích:

- a) **Regionální fotografie 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na specifika olomouckého regionu a přínos místní výtvarné komunity. V podsbírce proto budeme v rámci možností pokračovat v rozvoji souboru olomoucké fotografie skupiny DOFO, Ohnisko, Klub fotografů amatérů. Důraz budeme klást i na získávání materiálu od střední generace fotografů (Milena Valušková, Michal Macků, Jindřich Štreit ad.) a mladší generace (Svatopluk Klesnil, K. Erbenová, M. Spurná ad.).
- b) **Česká fotografie 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na tvorbu osobností, které zásadním způsobem vytvářely a obohacovaly domácí kulturní prostředí: Gustav Aulehla, Jaroslav Anděl, Karel Cudlín, Pavel Dias, Fedor Gabčan, Jitka Hanzlová, John Heartfield, Jolana Havelková, Dagmar Hochová, Bohdan Holomíček, Tibor Honty, Viktor Kolář, Jaroslav Krejčí, Taras Kuščynskij, Jan Lauschmann, Jiří Lehovec, Ivo Loos, Jan Lukas, Markéta Luskačová, Ivan Lutterer, Miroslav Machotka, Pavel Mára, Josef Moucha, Bohumil Němec, Markéta Othová, ad.
- c) **Středoevropská fotografie 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na umělecké projevy vzniklé po roce 1945. Důraz je kladen na zachycení uměleckých projevů v zemích V4 s dílčím doplněním děl z prostoru Rakouska a případně i Německa ve sledovaném období:
  - a. Slovensko: Miro Švolík, Tono Stano, Rudo Prekop, Peter Župník, Ľubo Stacho, Michal Kern,
  - b. Polsko: Zofia Rydet, Zbigniew Dlubak, Jerzy Lewczynski, Józef Robakowski, Natalia LL, Andrzej Lachowicz, Marek Piasecki, Zygmunt Rytka, Tadeusz Rolke,
  - c. Maďarsko: Hajas Tibor, Halász Károly József, Kocsis Imre, Pernecky Géza, Tót Endre, Erdély Miklós, Kismányoky Károly, Pinczehelyi Sándor,
  - d. Rakousko: okruh vídeňských Akcionistů – Arnulf Rainer, Hermann Nitsch, Günther Brus.

### 4. Vnější priority při získávání přírůstků

Za priority při získávání přírůstků považujeme zejména plánované ateliérové průzkumy a výstavní projekty, zaměřené na získávání nových přírůstků.

- a) **Průzkum ateliérů a archivů** Mileny Valuškové, Michala Macků, Jindřicha Štreita a Klubu fotografů amatérů v Olomouci v souvislosti s přípravou výstavních a publikačních projektů.
- b) **Průzkum ateliérů a pozůstalostí těchto autorů:**
  - a. Slovensko: Rudo Prekop, Michal Kern,
  - b. Polsko: Natalia LL, Andrzej Lachowicz, Jerzy Lewczynski,
  - c. Rakousko: vídeňští Akcionisté – Arnulf Rainer, Hermann Nitsch v souvislosti s rozvojem projektu SEFO / CEAD.
- c) **Průzkum ateliérů** současných českých, slovenských a polských autorů v souvislosti s výstavní činností v Galerii Café Amadeus a ve spolupráci s Institutem tvůrčí fotografie FPF SU v Opavě.
- d) **Aukce** – vybrané aukční síně nabízení možnost rozšíření podsbírky o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby.
- e) **Dary**

## 5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírce.

## 6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírce proběhla v letech 2007–2008 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2017.

## 7. Doplnění evidenčních záznamů

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

## 8. Předpokládané finanční nároky

Předpokládané finanční výdaje na plánované období cca 3 mil. Kč (viz Příloha č. 12).

**Zpracovala:**

Štěpánka Bieleszová, kurátorka podsbírky

Příloha č. 4  
KNIHA 20. STOLETÍ



Karel Teige

## 1. Zhodnocení podsbírky

Podsbírka *Kniha 20. století*, vedená jako speciální oddíl fondu knihovny MUO, byla založena v roce 1994 a tvoří ji kolekce knih, časopisů a sborníků, na jejichž úpravě se podíleli významní představitelé výtvarného umění 20. století. Ve sbírkovém fondu je evidováno celkem 1 117 svazků (S 1 – S 1 105). Akvizice probíhají průběžně – nákupy v antikvariátech zejména v Praze a v Brně, pravidelně na aukcích Bohemia Bijou i od soukromých sběratelů. Cenné přírůstky ze zahraniční produkce se podařilo již několikrát získat na Mezinárodním knižním veletrhu v Lipsku.

Impulsem ke vzniku sbírky se stala výstava *Česká avantgarda 1922–1938. Reflexe evropského umění a fotografie v knižní úpravě* (Olomouc, 1996). Autor výstavy Zdenek Primus se zaměřil na většinou opomíjenou oblast umění – výtvarnou a typografickou úpravu knihy. Jádrem sbírky se tak stalo období mezi dvěma světovými válkami, kdy hlavními proudy v českém knižním umění jsou funkcionalisticky orientované knižní úpravy a konstruktivistická typografie, u nás silně ovlivněné novým pojetím knihy v poválečném Rusku (Karel Teige, Vít Obrtel), expresionistická tvorba Josefa Čapka i umělci tvořící v duchu poetismu a surrealismu (Jindřich Štyrský, Toyen). V meziválečném období zažívá vzestup také užití fotografie a fotomontáže na knižních obálkách (Zdeněk Rossmann, Ladislav Sutnar, Jindřich Štyrský, Toyen).

Časové rozpětí sbírky se postupně rozšířilo směrem do minulosti; součástí sbírky jsou knižní úpravy umělců tvořících na počátku 20. století ve stylu secese, symbolismu, dekadence a později expresionismu (Vojtěch Preissig, Josef Váchal, Jan Konůpek, František Kobliha, František Bílek). Na výstavě *Kniha v českém kubismu* (Olomouc, 2005) byly představeny práce nejvýznamnějších knižních tvůrců tzv. lomeného stylu (František Kysela, Vratislav Hugo Brunner, Jaroslav Benda, Method Kaláb).

Směrem k současnosti nás posouvá zejména období šedesátých let, kdy byla knižní obálka pro umělce zástupnou platformou a mnohdy jediným prostředkem, jak proniknout na veřejnost. Skvělé výtvarné zpracování obálky mají i celé ediční řady jako Světová literatura nebo Otázky a názory. Tento fenomén ve sbírce reprezentují např. Jiří Balcar, Václav Bláha, Libor Fára, Vladimír Fuka, Milan, Grygar, Jiří Rathouský, Zbyněk Sekal, Zdenek Seydl nebo Jaromír Valoušek.

Českou knižní kulturu ve sbírce výběrově doplňuje i řada exemplářů ze zahraniční produkce, především představitelů ruské avantgardy (El Lisický, Alexandr Rodčenko ad.).

V roce 2009 proběhla v MUO výstava *Listování. Moderní knižní kultura ve sbírkách MUO*, kde byly veřejnosti poprvé ve větším rozsahu představeny knižní sbírky MUO – *Kniha 20. století*, Bablerova knihovna a *Autorská kniha*.

## 2. Hodnota podsbírky

Hodnotu podsbírky lze jen velmi těžce vyčíslit, neboť u knižních sbírkových předmětů se jejich reálná hodnota v průběhu času velmi mění a je ovlivněna i stavem – zachovalostí daného předmětu, momentální poptávkou apod., proto cenové rozpětí u jednoho knižního titulu může kolísat i v rozmezí tisíců korun.

Mezi nejvýznamnější předměty patří nepochybně stěžejní dílo ruské avantgardy *Dlja golosa* v úpravě El Lisického, jehož hodnota se odhaduje na cca 150 tis. Kč. Za nejcennější dílo z české knižní produkce považujeme *Abecedu* Vítězslava Nezvala v úpravě Karla Teigehe, jejíž hodnota se nyní pohybuje kolem 70 tis. Kč.

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí cca 2,5 mil. Kč.

### 3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Českou knižní produkci navrhuji doplňovat v rámci výše uvedených okruhů zájmu. Vzhledem k plánovanému rozšíření aktivit muzea a připravovanému budování SEFO by bylo dobré zaměřit nyní akviziční činnost především na získání exemplářů reprezentujících avantgardní knižní kulturu slovenskou, maďarskou, polskou, rakouskou a německou.

### 4. Vnější priority při získávání přírůstků

Knihy do sbírky by se daly získat ve vytipovaných antikvariátech v Bratislavě, Berlíně i jiných německých městech, ve Vídni, Budapešti, Krakově nebo ve Varšavě. Převážná většina antikvariátů nabízí své knihy i v e-shopech na internetu, je však někdy riziko spolehnout se na informace o stavu díla. Kromě toho navázat spolupráci s institucemi i soukromými osobami, které se zabývají knižní kulturou 20. století a od nich získat další kontakty.

### 5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírce.

### 6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírce proběhla v roce 2011 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2018.

### 7. Doplnění evidenčních záznamů

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

### 8. Předpokládané finanční nároky

Každoročně by bylo potřeba minimálně 200–250 tis. Kč na hrazení přírůstků, které bychom chtěli postupně zařazovat do sbírky, zejména při budování fondu zahraniční knižní produkce zaměřeného na země V4, jež jsou prioritní pro SEFO.

Předpokládané finanční výdaje na plánované období cca **950 tis. Kč** (viz Příloha č. 12).

#### Zpracovala:

Hana Bartošová, kurátorka podsbírky

**Příloha č. 5**  
**KRESBA**



**Maxmilián Pirner**

## 1. Zhodnocení podsbírk

Podsírka kresby patř k nejstarším sbírkám MUO a svým rozsahem je po podsírce grafiky druhou nejpočetnější. V současné době je ve sbírkovém fondu evidováno téměř 16 tis. kreseb (K 1 – K 15 991). Vznikla nejdříve jako sbírka prací na papíře již se založením *Galerie výtvarného umění* (1951), existující tehdy ještě jako součást *Krajského musea Olomouc*. Její sbírkový fond vznikl z postupně fúzujících sbírek bývalého *Městského musea v Olomouci*, Fondu národní obnovy, Klubu přátel umění a z deponátů. Postupné rozrůstání sbírky vedlo na poč. 80. let 20. století k jejímu rozdělení na podsírky kresby a grafiky. Když byla roku 2008 založena podsírka autorské knihy, byla do ní převedena i část exponátů z podsírky kresby.

Podsírka vznikala na půdorysu několika spontánně vytvářených sbírkových souborů, jako nevyhraněná přehlídka umění kresby celého 20. století. Přesto je v ní uloženo několik solitérních významných kreseb, přesahujících svým vznikem do 18. i 19. století (např. kresby připisované Josephu Vernetovi z 2. pol. 18. stol., studie Petra Maixnera, 1858, nebo kresba Franze Alta, 1890). Systematičtější jsou ve sbírce zastoupeni až autoři konce 19. století (Julius Eduard Mařák, František Bohumír Zvěřina, Maxmilián Pirner, Luděk Marold, Hanuš Schweiger, Jan Preisler, Alfons Mucha).

Početnější a také dynamičtější se rozvíjející je část podsírky reprezentující fond 20. století. Nejstarší ucelené autorské kolekce kreseb souvisí ještě se sběratelskou a galerijní aktivitou nakladatele Romualda Prombergera z počátku 20. století (Stanislav Lolek, Adolf Kašpar). Nepřehlédnutelná je také rozsáhlá pozůstalost blízkého Prombergerova spolupracovníka Prof. Karla Wellnera. Vedle generace českého symbolismu a secese reprezentované jmény František Bílek, Jan Konůpek, Josef Váchal, Vojtěch Preissig, Alfons Mucha, jsou v podsírce zastoupeny též práce předních tvůrců české klasické moderny (Josef Čapek, Emil Filla, František Foltýn, Jaroslav Král, Adolf Hoffmeister, František Muzika, Jan Zrzavý). Svě místo v ní zaujímá též sochařská kresba, reprezentovaná pracemi Jana Štursy, Otto Gutfreunda, Vincence Makovského, Josefa Wagnera, Ladislava Zívra. Generace Skupiny 42 je zastoupena především významnou kolekcí kreseb Františka Hudečka a menšími soubory Václava Zykunda, Zdeňka Sklenáře a Josefa Istlera. Z tvorby solitérních umělců je pozoruhodná kolekce volné i užití kresby Františka Tichého a ilustrační kresby Aléna Diviše.

Zastoupení autorů poválečné kresby bylo ovlivněno kulturně-politickou situací, nákupy se děly nesystematicky, často na základě prozíravosti a neohroženosti některých kurátorů. K systematické revizi akviziční činnosti v těchto letech a k zásadním krokům k zacelení některých závažných mezer došlo v souvislosti s přípravou významné expozice *Mezi tradicí a experimentem, Práce na papíře a s papírem v českém umění 1939–1989* (Olomouc, 1997), kdy byla sbírka doplněna o téměř 350 kreseb, významně zvyšujících výpovědní hodnotu celé kolekce. Podsírka tak byla m.j. rozšířena o do té doby opomíjený výtvarný experiment a konceptuální tvorbu.

Promyšleným akvizicím napomohla paralelně probíhající badatelská činnost, jejíž výsledkem byly monografické výstavy, ať již vlastní nebo přejaté, z nichž byly do sbírek získávány hodnotné soubory (Vladimír Fuka, Adriana Šimotová, Karel Malich, Václav Stratil, Radoslav Kutra, Miroslav Šnajdr).

Podsírka byla také významně obohacena několika odkazy a dary z pozůstalosti (např. odkazem Vladimíra Pukla, Karla Svolinského, Bohumíra Dvorského, Jaromíra Šolce nebo Stanislava Menšíka, Tomáše Černouška, Michala Ranného a Miloslava Sony Halase).

Specifikem podsírky kresby je také rozsáhlá kolekce *l'art brut*, vzniklá jako výsledek vlastní badatelské činnosti a spolupráce se sběratelem a znalcem *l'art brut* Pavlem Koneč-



ným. Sbírka obsahuje práce našich významných insitních autorů (Cecilie Marková, Anna Zemánková, Václav Groul), mediumních kreseb (Josef Kotzian, Františka Šťastná, Adéla Ducháčková) i mezní autory l'art brut (Karel Havlíček, Vlasta Kodříková).

Zahraníční umění je v podsbírce kresby zastoupeno menší kolekcí španělských malířů z okruhu Oscara Domíngueze (Baltasar Lobo Casuero, Honorio Garcia Condoy), malou, ale významnou kolekcí umělců z moskevského hnutí Dviženie (Lev Nusberg, Francisco Infante-Arana, Galina Bittová) a ucelenou kolekcí německých expresionistů, získanou v souvislosti s výstavou *Vzplanutí. Expresionistické tendence ve střední Evropě 1903–1936* (Olomouc, 2008). Od roku 2008, kdy bylo založeno SEFO, je podsbírka také rozšiřována o díla zahraničních umělců střední Evropy (Jozef Jankovič, Dezider Tóth, Rudolf Fila, Laco Teren ad.).

Mezi umělci jiné národnosti zaujímají specifické místo němečtí umělci působící na československém území. Jejich díla většinou zůstala až do roku 1990 mimo aktivní zájem sbírkotvorných institucí. V podsbírce kresby našly své místo pozůstalosti Rudolfa Mathera, Kurta Grögera a předválečná tvorba Rudolfa Michalika, díla ostatních autorů jsou zastoupena víceméně ojediněle.

## 2. Hodnota podsbírky

Hodnota podsbírky je nevyčíslitelná. Jak pro její vlastní uměleckou hodnotu, tak jako důležitý zdroj poznávací. Jako naprosto nedostatečný, nicméně poměřitelný způsob přiblížení její hodnoty může posloužit velmi přibližný odhad vycházející z porovnání s cenami na uměleckém trhu. Z tohoto pohledu se dnes jako nejatraktivnější jeví mnozí umělci zastoupení i v naší podsbírce – Alfons Mucha, Vojtěch Preissig, Jan Preisler, Emil Filla, Otto Gutfreund, Josef Šíma, Mikuláš Medek, Adriana Šimotová, Karel Malich.

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí cca **320 mil. Kč**.

## 3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Struktura podsbírky by se měla rozvíjet ve třech základních okruzích s důrazem na české a středoevropské umění 20. století:

- a) Práce autorů reprezentujících **regionální umění 20. a 21. století** – akviziční činnost by měla dále sledovat tzv. fenomén olomoucké kresby a doplňovat některé již stávající kolekce jejich představitelů. Z tohoto pohledu by bylo vhodné se zaměřit na díla Václava Stratila, jehož kreslířská tvorba je ve sbírce zastoupena vzhledem k jejímu významu nedostatečně. Stejně neuspokojivě je zastoupena tvorba Aleše Lamra, který zejména svojí ranou tvorbou náleží k významným kreslířům. Nedostatečné je rovněž stávající zastoupení díla Anežky a Libora Kovalových, kteří každý svým způsobem osobitě přispívali k reduktivní a minimalistické kresbě. Bylo by vhodné doplnit i kreslířskou tvorbu Jiřího Lindovského a Inge Koskové, Pavla Herynka, Ladislava Daňka, Eleonory Pražákové, Luboše Dostála, Miroslava Koupila, Jana Jemelky.
- b) Doplňování kolekce **českého umění 20. a 21. století** – akviziční činnost by se měla zaměřit na autory, jejichž tvorba souvisí s regionem a se sbírkami MUO, ale plně přitom náleží k vrcholům českého umění a reprezentuje je na mezinárodní scéně. Zejména se to týká syna olomouckého nakladatele Eduarda Hölzela Adolfa, který zejména svojí kreslířskou tvorbou a pedagogickým působením náležel k velkým průkopníkům nepředmětné umělecké tvorby. Význam regionu také přesáhl a světového renomé dosáhl Zdeněk Sklenář, jehož kresebné dílo by bylo vhodné doplnit o kresby, vytěžené z jeho čínského pobytu, a kaligrafické kresby 60. let.

Pro doplnění stávající sbírkové kolekce by bylo vhodné získat práce některých

osobností: z okruhu sdružení Sursum – v kolekci schází raná tvorba Jana Konůpka, kresby Františka Koblihy a Rudolfa Adámka. Bude zapotřebí obnovit jednání k získání čtvrté scházející části kvadriptychu Arne Hoška, *Z mého života*. Z avantgardních umělců jsou ve sbírce mezery v tvorbě Františka Kupky, Josefa Šímy, Toyen, Jindřicha Štyrského, Karla Valtera. Ze Skupiny 42 je potřeba doplnit tvorbu Jana Kotíka a Bohumíra Matala. Z tvorby solitérů 30. a 40. let by bylo dobré doplnit díla Bohuslava Reynka, Aloise Wachsmanna, Grigorije Musatova, Otty Stritzka. V poválečném umění bude potřeba se zaměřit na tvorbu autorů tvůrčích skupin Experiment (František Dvořák, Jaroslav Uiberlay), Máj (Andrej Bělocvětov, Miloslav Chlupáč, Libor Fára, Miloslav Hájek, Robert Piesen Stanislav Podhráský, Mojmír Preclík), Konfrontace (Pavla Mautnerová, Jan Koblasa, Čestmír Janošek, Antonín Málek, Zbyšek Sion), Etapa (František Ronovský, Karel Teissig), Trasa (Olga Čechová, Čestmír Kafka, Karel Vaca, Jitka a Květa Válový), UB 12 (Václav Bartovský, Václav Boštík, Vladimír Janoušek, Daisy a Jiří Mrázek, Adriana Šimotová, Oldřich Smutný, Alois Vitík), Parabola (Rudolf Hliněnský) a M 57 (Vladimír Tesař, Ladislav Karoušek).

Ze solitérů 50. a 60. let bude dobré získat kresby z rané tvorby Pavla Brázdy, Věry Novákové, Ivana Sobotky, Vojmíra Vokolka, Miloslava Troupa, Jiřího Šindlera, Ludmily Jandové. Z generace nastupující ve 2. polovině 60. let bude dobré se zaměřit na kresebnou tvorbu Karla Nepraše, Jana Steklíka, Miloše Ševčíka, Václava Sokola, Jitky Svobodové, Karla Steklíka. Z následující generace ve sbírce chybí kresby Vladimíra Nováka, Tomáše Švédy, Petra Pavlíka, Stanislava Judla, Jiřího Načeradského. Tvorbu 70. a 80. let by bylo zapotřebí doplnit o díla Vladky Sedlákové, Petra Veselého, Jiřího Kříže, Vladimíra Kokolii, Ivana Kříže, Jiřího Kornatovského, nebo konceptuální tvorbu Karla Adamuse, Miloše Šejna a Pavla Rudolfa. Zásadně nedostatečné je zastoupení umění od 90. let do současnosti, na což bude také zapotřebí zaměřit pozornost.

- c) **Rozšiřování střeoevropského umění 20. a 21. století** – kolekce by měla adekvátním způsobem být zastoupená nejen v podsбірce malby, ale i v podsбірce kresby:
- Slovensko:** Juraj a Mária Bartuszovi, Pavol a Danuta Binderovi, Jana Želibská, Rudolf Sikora, Michal Kern) a práce nejmladší generace,
  - Polsko:** Henryk Stażewsky, Wolodymir Strzeminski, Andrzej Wróblewsky, Stefan Gierowsky, Tadeusz Kantor, Jerzy Nowosielsky, Wojciech Fangor a Edward Dwurnik,
  - Maďarsko:** István Nádler, Ákos Birkás a Dora Mauer,
  - Rakousko:** Vídeňská fantazijní škola – Ernst Fuchs, vídeňští Akcionisté – Arnulf Rainer, Hermann Nitsch a Günther Brus, abstraktní expresionisté – Max Weiler, Hans Staudacher, Markus Prachensky, Josef Mikl, konceptuální umění – Gerhard Rühm.
- d) **Staré umění** – v této části se jedná o výjimečné akvizice a dary sbírkových předmětů, které lze prioritně zařadit především do výstavních projektů MUO.

#### 4. Vnější priority při získávání přírůstků

- Výstavní projekty** – autorské výstavy Adolfa Hölzela, Zdeňka Sklenáře, Otty Stritzka, Aloise Wachsmanna.
- Průzkumy ateliérů osobností** – SEFO / CEAD (Rudolf Sikora, pozůstalost Adrieny Šimotové, Michala Kerna, Marie Bartuszové).
- Výzkum lokalit a ateliérů** – důkladný průzkum díla umělců spjatých s regionem ať již

žijících nebo nežijících (dílo a archív Radoslava Kutry, Jany Jemelkové). Průzkum soukromých sbírek umění, působících v regionu. Pozůstalosti významných solitérů českého umění 20. století (Grigorij Musatov, Alois Wachsmann, Jaroslav Uiberlay, Milada Schmidtová).

- d) **Aukce** – vybrané aukční síně nabízení možnost rozšíření podsbírky o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby.
- e) **Dary**

## **5. Vyřazování sbírkových předmětů**

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírce.

## **6. Inventarizace**

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírce proběhla v letech 2014-2016 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2023.

## **7. Doplnování evidenčních záznamů**

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

## **8. Předpokládané finanční nároky**

Předpokládané finanční výdaje na plánované období cca **4,5 mil. Kč** (viz Příloha č. 12).

**Zpracoval:**

Ivo Binder, kurátor podsbírky

**Příloha č. 6**  
**MEDAILE**



**Zdeněk Přikryl**

## 1. Zhodnocení podsbírky

Podsbírka je rozdělena na dvě části – soubor evropského medailérství 19. století a soubor českého medailérství 20. století. V současné době je ve sbírkovém fondu evidováno 1155 medailí (M 1 – M 1 162).

První část převzalo MUO v roce 1952 z bývalého *Městského musea v Olomouci* a tvoří jej soubor ražených pamětních medailí, které byly vydávány k nejrůznějším slavnostním příležitostem. Mezi nevýznamnější exponáty patří soubory rakouského (Josef Christian Christelbauer, Rudolf Ferdinand Marschall, Carl Radnitzky, Josef Tautenhayn ad.), italského (Giuseppe Girometti, L. Gori, Antonio Zanetti, F. Bianchi), francouzského (Daniel Duppuis), německého a českého medailérství. Tento tzv. základní fond byl v dalších letech rozšiřován především vlastní akviziční činností.

Druhou část tvoří soubor medailí a plaket českého medailérství 20. století. Jádro sbírky tvoří jednak kolekce klasické moderny z let 1900–1930 (Stanislav Sucharda, Otakar Španiel, Jaroslav Horejc, Josef Wagner ad.) a jako určitý pandán ke kolekci klasické moderny soubor medailí a plaket ze 60.–80. let 20. století (Jiří Harcuba, Jiří Seifert, Lumír Šindelář, Adolf Havelka ad.) s těsnými vazbami na podsbírku plastiky. Vedle uvedených kolekcí patří k podstatnému souboru také kolekce hlavních osobností působících na střední Moravě (Julius Pelikán, Josef Hladík, Miloslav Beutler, Rudolf Doležal ad.). Tento druhý soubor, který částečně také pochází z bývalého *Městského musea v Olomouci*, byl v dalších letech rozšiřován především vlastní akviziční činností a prostřednictvím ministerských nákupů a darů.

## 2. Hodnota podsbírky:

Nejdůležitějším souborem v podsbírce jsou medaile 19. a počátku 20. století vydané k významným událostem moravského i českého regionu i v tehdejší Rakousku-Uhersku nebo emitované tehdejšími společenskými institucemi, případně vybranými jednotlivci. Patří k nim ražby pro různé výstavy (živnostenské, průmyslové) nebo spolky a oslavy jubileí ze života výjimečných jednotlivců (např. císař František Josef I.). Především výstavní a spolkové medaile patří k poměrně vzácným položkám navíc se silnou vazbou k regionu.

Dalším již ne tak uceleným souborem jsou ražby zahraničních vydavatelů – papežů i dalších evropských panovníků a osobností k nejrůznějším osobním i společenským událostem (jubilea, výročí válek, povstání, založení institucí apod.).

Velmi početnou částí jsou plakety a medaile české, respektive československé provenience po roce 1945 odrážející dobové společenské a historické události (konec války, budování socialismu atp.).

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí cca **12 mil. Kč**.

## 3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Struktura podsbírky by se měla rozvíjet ve dvou základních okruzích s důrazem na české umění 20. století:

### a) České umění 20. století

Nabízí se dva okruhy zájmu:

- a. klasická moderna – doplnění stávajících či zcela chybějících konvolutů,
- b. poválečná litá medaile a plaketa,
- c. ražená medaile.

### b) Staré evropské umění – v této části se jedná o výjimečné akvizice a dary sbírkových předmětů, které lze prioritně zařadit především do výstavních projektů MUO.

#### **4. Vnější priority při získávání přírůstků**

- a) Výstavní projekty
- b) Průzkumy ateliérů osobností
- c) Výzkum lokalit a ateliérů dle zaměření podsbírky

#### **5. Vyřazování sbírkových předmětů**

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírce.

#### **6. Inventarizace**

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírce proběhla v roce 2003, v roce 2013 proběhla předávací inventura a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2018.

#### **7. Doplnění evidenčních záznamů**

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracována do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

#### **8. Předpokládané finanční nároky**

Předpokládané finanční výdaje na plánované období cca **400 tis. Kč** (viz Příloha č. 12).

**Zpracoval:**

Miroslav Myšák, kurátor podsbírky

Příloha č. 7  
**OBRAZY**



Bohumil Kubišta

## 1. Zhodnocení podsbírk

Podsírka obrazů je členěná do tří základních okruhů – staré evropské umění, evropské umění 19. století a středoevropské umění 20. a 21. století. V současnosti je v ní spravováno 2 632 exponátů (O 1 – O 2 820).

Kolekce **starého evropského malířství** je co do počtu nejskromnější součástí podsírk (188 obrazů). Fond byl získáván spíše nahodile, původ mnoha obrazů souvisí se sbírkami zaniklých olomouckých muzeí, některá díla pocházejí z konfiskací přerozdělených v 50. letech 20. století Fondem národní obnovy. Soubor zahrnuje italskou, nizozemskou a středoevropskou malbu od 14. do 18. století, s těžištěm v barokním středoevropském malířství. Mezi nejvýznamnější díla tohoto fondu patří obraz *Kojící madony* od neapolského barokního malíře Bernarda Cavallina, *Fantastická krajina s mlýny a malířem* od významného nizozemského manýristického krajináře Fredericka van Valckenborcha a rozměrné plátno Karla Škréty ze svatováclavského cyklu *Sv. Václav dává kácet modly a stavět křesťanské chrámy*. V rámci akviziční politiky MUO se od roku 1990 podařilo doplnit kolekci o několik ojedinělých, nicméně hodnotných děl, která významně obohatila stávající soubor a od roku 2006 jsou součástí instalace obrazárny ve stálé expozici Arcidiecézního muzea v Olomouci. Především jde o mimořádně kvalitní obraz rudolfinského malíře Matthäuse Gundelacha *Adam a Eva*, dále plátno se starozákonním výjevem *Hagar a Ismael na poušti* od vrcholně barokního římského malíře Pier Francesca Moly, dvě monumentální protějšková plátna *Apollona a Merkura* od Benátčana Pietra della Vecchia a komorní nizozemská deska s výjevem *Panny Marie s Ježíškem* z okruhu Jooseho van Cleve.

Celý fond starého evropského malířství byl odborně zpracován formou vědeckých katalogů a výběr byl současně vystaven ve stálých expozicích *Olomoucká obrazárna I.-III.* (Olomouc, 1994–2000, 2000–2008, 2008) a na výstavě *Od Tiziana po Warhola. MUO 1951–2011* (Olomouc, 2012).

Pro vznik souboru **evropských malířských děl 19. století** (více než 200 obrazů) byla důležitá především dvě období. Jednak to bylo období po roce 1900, kdy mohlo *Historické muzeum města Olomouce* (jeden z předchůdců MUO) nakupovat přímo z výstav, které v Olomouci pořádala zdejší Společnost přátel umění. Pak to byla doba po založení *Galerie výtvarného umění* (dalšího předchůdce muzea) v roce 1951, kdy se součástí veřejných sbírek stala řada děl získaných převody nebo nákupy. Malířské práce však nebyly v novodobé Olomouci nikdy systematicky sbírány. Přesto podsírka obsahuje mnoho kvalitních děl většinou středoevropské provenience. Z řady autorů můžeme uvést např. Jakoba Alta, Vojtěcha Bartoňka, Ludwiga Halausky, Adolfa Hoelzela, Vojtěcha Hynaise, Adolfa Chwaly, Aloise Kalvody, Eduarda Peithnera von Lichtenfels, Antonína Machka, Antonína a Josefa Mánesa, Ludka Marolda, Julia Mařáka, Gabriela Maxe, Alfonse Muchy, Josefa Navrátila, Jana Preislera, Jakuba Schikanedera, Antonína Slavíčka a Jožu Uprku. K nejvýznamnějším přírůstkům po roce 1990 patří např. díla Václava Brožíka, Friedricha Gauermanna, Bedřicha Havránka, Václava Hradeckého, Antonína Hudečka, Antonína Chittussiho, Beneše Knüpfera, Ludvíka Kohla, Otakara Lebedy, Stanislava Lolka, Bedřicha Piepenhagena, Maxmiliána Pirnera či Václava Radimského.

Cílená akviziční politika byla od roku 1990 zaměřena především na **české malířství 20. století**, zejména pak na období 1945–1989. Toto období bylo v posledním desetiletí výrazně preferováno v souvislosti s ideou založení SEFO a záměrem začlenit české poválečné umění do středoevropského rámce. Z tohoto důvodu a rovněž z důvodu vzrůstající finanční náročnosti nebylo v minulosti příliš akcentováno rozšiřování kolekcí starého umění, umění 19. století, klasické moderny a avantgardy. Přesto se podařilo získat několik mimořádných děl,



nicméně za neuspokojivý lze považovat stav sbírky z hlediska zastoupení surrealismu a rané abstrakce v rozmezí od 10. do 30. let. Ve sbírce výrazně chybí rovněž zastoupení vynikajících představitelů sociálního umění 20. a 30. let a s výjimkou Kurta Grögera, Rudolfa Michalika a Kurta Hallegera také německých a židovských autorů žijících na území tehdejšího Československa (civilismus, nová věcnost, druhá vlna expresionismu). Naopak kolekce umění v rozmezí let 1945–1989, která se koncepčně nacházela v roce 1990 v nejméně neutěšeném stavu kvůli ideologickým obstrukcím za minulého režimu, prodělala mimořádný kvalitativní rozvoj. Postupně byly získávány nejen jedinečné autorské soubory od klíčových českých představitelů dobově podmíněných tendencí (dle koncepce SEFO), ale také od mimořádných solitérů a v neposlední řadě rovněž od autorů, kteří působili (a mnozí dodnes působí) v exilu. Stranou akvizičního zájmu nezůstali ani umělci spadající do kolekce art brut, která jako celek (výrazně převažují práce na papíře) je největší a nejkvalitnější sbírkou v českých institucích, a rovněž nejvýznačnější umělci působící ve zdejších regionu, jejichž tvorba se prosadila do celostátního kontextu. Zcela zásadním a v českém galerijním a muzejním prostředí ojedinělým počinem pak bylo systematické, důkladně promyšlené získávání děl od významných představitelů poválečné středoevropské výtvarné scény.

Výsledky stručně naznačeného akvizičního úsilí v oblasti 20. století byly průběžně představovány (vedle četných individuálních zápůjček do jiných institucí) na několika zásadních výstavách: *Közeli távolság. A cseh képzőművészet 1956 és 1972 között az Olmützi Művészeti Múzeum gyűjteményéből* (Székesfehérvár, 2004; *Damoklův meč. České výtvarné umění 1956–1972 ze sbírek MUO* (Olomouc, 2005); *Nechci v kleci! České a slovenské umění 1970–1989 ze sbírek MUO* (Olomouc, 2008); *Od Tiziana po Warhola. MUO 1951–2011* (Olomouc, 2012).

Regionální umění bylo představeno na dvou zásadních výstavách, které se metodologickým přístupem k dané látce staly příkladem pro celostátní zpracování této neprávem poněkud opomíjené problematiky: *„Oznámení o Ikarově letu“*. *Olomoucká šedesátá léta v zrcadle výtvarné kultury* (Olomouc, 1998); *Skleník. Kapitoly z dějin olomoucké výtvarné kultury 1969–1989* (Olomouc, 2009).

V současnosti je výběr toho nejlepšího (ve skutečnosti je mimořádně kvalitních akvizic mnohem více) představen v nové stálé expozici *Století relativity. Výtvarné umění 1900–2000 ze sbírek MUO* (Olomouc, 2013 – dosud).

## 2. Hodnota podsbírký:

Celkový počet přírůstků od roku 1990 činí 604 exponátů, 155 exponátů se podařilo získat formou darů. Pro ilustraci finanční hodnoty podsbírký jsme vypracovali soupis finančního zhodnocení stálé expozice *Století relativity*, v němž jsme srovnali nákupní ceny s aktuální tržní hodnotou jednotlivých exponátů. Vystavená díla z 1. poloviny 20. století byla původně pořízena za celkovou částku 4,5 mil. Kč, přičemž jejich současná hodnota je cca 120 mil. Kč. Díla z 2. poloviny 20. století, které byly převážně získané až po roce 1990, byla pořízena za 22 mil. Kč, přičemž jejich současná tržní hodnota je cca 45 mil. Kč a je nepochybné, že cena těchto děl bude stále stoupat. Na tomto příkladu je zcela zjevné, že investice státu do nákupu uměleckých děl je významná a důležitá nejen z kulturního, ale rovněž z finančního hlediska!

K významným autorským přírůstkům od roku 1990 v kolekci 1. poloviny 20. století patří především díla těchto umělců: Josef Váchal, Heinrich Maria Davringhausen, Jaroslav Hněvkovský, Alén Diviš, Josef Lada, Jan Zrzavý, František Drtikol, Kurt Hallegger. Významné autorské zastoupení od roku 1990 v kolekci 2. poloviny 20. století a počátku 21. století mají

zejména tito čeští autoři zapadající do dlouhodobé koncepce SEFO: Ludmila Padrtová, Václav Boštík, Jan Kubíček, Aleš Veselý, Zdeněk Sýkora, Milan Knížák, Milan Grygar, Vladimír Mirvald, Dalibor Chatrný, Vladimír Kopecký, Jan Wojnar, Michael Rittstein, Bedřich Dlouhý, Vladimír Kokolia, Zdeněk Beran, Stanislav Judl, Jiří David, Petr Nikl a Jiří Surůvka.

Významné zastoupení mají také umělci tzv. exilového umění. Od roku 1990 byla podsbírka obohacena o díla těchto vynikajících autorů: Zbyněk Sekal, Jan Kotík, Jiří Kolář, Josef Šíma, Ivan Theimer, Jiří Valenta, Otakar Slavík, Jiří Hilmar, Jan Knap, Milan Kunc ad. V podsbírce mají významné autorské zastoupení také přední umělkyně patřící do jedinečné kolekce art brut: Nathalie Schmidtová, Marie Kodovská, Františka Kudelová a Cecilie Marková. Významné je i autorské zastoupení v oblasti regionálního umění 1900–2010. Od roku 1990 byla kolekce rozšířena především o díla Františka Schöna, Lilli Gödel-Brandhuber, Terry Haass, Slavoje Kovaříka, Radoslav Kutry, Ivana Theimera a Jan Kratochvíla.

Mimořádně významné zastoupení zahraničního umění od roku 1990 v kolekci umění **2. poloviny 20. století a počátku 21. století**, které tvoří jádro souboru středoevropského umění, představují díla slovenských, maďarských, polských, ale i ruských vynikajících umělců. Slovensko: Rudolf Fila, Milan Dobeš, Miloš Urbásek, Jana Želibská, Alex Mlynářčík, Klára Bočkayová, Milan Bočkay, Dezider Tóth, Otis Laubert, Juraj Meliš, Igor Minárik, Laco Teren. Maďarsko: István Nádler, Imre Bak, Dóra Maurer, Endre Tot, Sandor Pinczehelyi, László Fehér. Polsko: Tadeusz Kantor, Alfred Lenica, Jozef Mikulski, Henry Stażewski, Ryszard Winiarski, J. R. Zielinski, Włodzimierz Pawlak. Rusko: Francisco Infante, Lev Nusberg.

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí cca **1 030 mil. Kč**.

### 3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Stávající fond umění 20. a 21. století, zejména jeho druhá část zaměřená na české umění 2. poloviny 20. století prezentované ve středoevropských souvislostech, lze považovat za umělecky mimořádně závažný. Dlouhodobá sbírkotvorná strategie by se tedy měla i nadále jednoznačně orientovat na získávání špičkových akvizic ze všech okolních zemí, v nejbližších letech pak zejména z Polska. Aby bylo udrženo stávající, historicky podmíněné, rozvrstvení podsbírky je však třeba akviziční činnost rozvíjet ve třech základních okruzích:

- a) **Regionální umění 20. a 21. století** je třeba doplnit především o zásadní díla z 90. let od Zdeňka Kučery, Miroslava Šnajdra st., Jiřího Lindovského, Petra Zlamala, Davida Jedličku.
- b) **České malířství 20. a 21. století** je nezbytné v kolekci 1. poloviny 20. století rozšířit o zásadní díla Františka Kupky, Vojtěcha Preissiga, Josefa Šímy, Jindřicha Štýrského, Toyen a Františka Janouška. V kolekci 2. poloviny 20. století je třeba v první řadě zacelit mezeru v oblasti nové figurace získáním reprezentativních děl od Adrieny Šimotové, Jiřího Načeradského, Jiřího Sopka, Aleše Lamra, Petry Oriěškové a Rudolfa Voldána. Dále je třeba doplnit kolekci postmoderního umění zejména o obrazy Stanislava Diviše, Jaroslava Róny, Tomáše Císařovského, Jiřího Kovandy, Vladimíra Skrepla, Jana Merty ad. Rozsáhlé mezery vykazuje kolekce českého umění 90. let a současnosti. Zde je nezbytné zaplnit mezeru z 90. let o díla od Jiřího Davida, Daniela Balabána, Igora Korpaczewského, Jána Mančušky, Víta Soukupa, Aleše Hudečka, Kataríny Szanyiové ad. Následovat by pak mělo vytvoření reprezentativní kolekce umění od roku 2000. Tento úkol bude ovšem nejprve vyžadovat důkladný průzkum ateliérů.
- c) **Středoevropské malířství 20. a 21. století** je nezbytné, jak bylo zmíněno výše, co nejdříve doplnit o kolekci polského umění z období 1945–1989. V rámci již zapo-

čatého nákupu děl Grupy Krakowskej, která patří k jednomu z klíčových fenoménů polské poválečné výtvarné kultury, je třeba prioritně získat reprezentativní dílo od Tadeusze Kantora z jeho informelního období (vzhledem k již získaným obrazům od Jana Lenicy a Janiny Kraupe by se tak olomoucká kolekce českého informelu alespoň dílčím způsobem posunula do kontextu střeoevropského informelu, tak jak se to již částečně podařilo v rámci geometrických tendencí 60. let). Kolekce Grupy Krakowskej z období 50. let by měla být zásadně rozšířena rovněž o díla těchto zásadních autorů: Tadeusz Brzozowski, Maria Jarema, Jerzy Nowosielski, Jezy Skarziński, Jonasz Stern, Andrej Wróblewski. Následovat by pak měly nákupy předních představitelů polského umění 60.-80. let s akcentem na geometrické tendence, které mají v polském umění vynikající tradici již od dob klasické avantgardy, a postmodernu.

- d) **Staré umění** – v této části se jedná o výjimečné akvizice a dary sbírkových předmětů, které lze prioritně zařadit především do stálé expozice Arcidiecézního muzea a výstavních projektů MUO.

#### 4. Vnější priority při získávání přírůstků

Za priority při získávání přírůstků považujeme zejména plánované ateliérové průzkumy a výstavní projekty, zaměřené na získávání nových přírůstků.

- a) **Průzkum ateliérů** v Krakově (žijící členové Grupy Krakowskej).
- b) **Průzkum pozůstalostí** (Vít Soukup, Ján Mančuška).
- c) Průběžně budou probíhat **průzkumy ateliérů** významných umělců vytvářejících zásadní díla od 90. let až do současnosti.
- d) **Výstavní projekty** MUO – např. Polské umění ze sbírky Starmach (2017), Tvrdohlaví (2017), Hyperrealismus (2018).
- e) **Aukce** – vybrané aukční síně nabízení možnost rozšíření podsbírkou o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby.
- f) **Dary**

#### 5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsбірce.

#### 6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsбірce proběhla v roce 2011 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2021.

#### 7. Doplnování evidenčních záznamů

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

#### 8. Předpokládané finanční nároky

Předpokládané finanční výdaje na plánované období cca 20 mil. Kč (viz Příloha č. 12).

**Vypracovali:**

Ladislav Daněk, kurátor podsbírky a fondu středoevropského umění 20. a 21. století,

Gabriela Elbelová, kurátorka fondu starého evropského umění,

Martina Potůčková, kurátorka fondu evropského umění 19. Století

Příloha č. 8  
**PLASTIKA**



Vincenc Makovský

## 1. Zhodnocení podsbírky

Podsbírka plastiky, kterou tvoří menší kolekce českého a moravského sochařství 15.-18. století a velký soubor středoevropského sochařství 20. století, patří po NG v Praze k nejvýznamnějším a nejrozsáhlejším souborům v České republice. V současné době je v podsbírce 1 330 plastik (P 1 – P 1 320).

Kolekci českého sochařství 15.-18. století tvoří soubor dřevěných polychromovaných soch a sádrových odlitků převážně se sakrální tematikou. Tento fond, který převzalo MUO v roce 1952 z bývalého *Městského musea v Olomouci*, vznikl víceméně nahodile a netvoří ucelený soubor. Přesto obsahuje některá unikátní díla, z nichž vyniká zejména několik dřevořezb z období pozdní gotiky a baroka (*Sv. Anna Samotřetí*, 1490–1500; *Madona*, 1500–1510; Giovanni Giuliani, *Amor a Psyché*, 1702; Giovanni Giuliani, *Jupiter a Amor*, 1702; Ondřej Zahner, *Ecce Homo*, 1740–1745).

Jádro podsbírky tvoří jednak kolekce klasické moderny z let 1890–1940 (Josef Václav Myslbek, František Bílek, Anton Hanak, Jan Štursa, Bohumil Kafka, Josef Mařatka, Ladislav Šaloun, Otakar Španiel, Otto Gutfreund, Karel Dvořák, Vincenc Makovský, Hana Wichterlová, Josef Wagner, Bedřich Stefan, Josef Vinecký ad.), dále pak soubor Skupiny 42 (Ladislav Zívř) a jako určitý pandán ke kolekci klasické moderny soubor plastik z 50.-70. let (Jan Koblasa, Aleš Veselý, Hugo Demartini, Jiří Hilmar, Eva Kmentová, Stanislav Kolíbal, Stanislav Zippe, Jiří Kolář, Karel Malich, Karel Nepraš, Libor Fára, Eduard Ovčáček, Zdeněk Palcr, Olbram Zoubek, Zbyněk Sekal, Ladislav Zívř, Václav Cigler ad.) a 80.-90. let (František Skála, Michal Gabriel, David Černý, Federico Diaz ad.) s těsnými vazbami na další podsbírky. Po roce 2006 muzeum začalo systematicky sbírat také díla autorů středoevropského sochařství pro budoucí expozici SEFO (Magdalena Abakanowicz, Imre Bak, Juraj Bartusz, Milan Dobeš, György Jovánovics, Alex Mlynářčík, Juraj Meliš, Vladimír Kordoš, Jozef Jankovič ad.) i díla autorů tvořících v emigraci (Ivan Theimer, Terry Haas, Miloš Cvach, Jan Koblasa, Jan Kotík, Zbyněk Sekal, Jindřich Zeithamml ad.). Ve sbírce jsou zastoupeni také autoři, kteří svůj život a dílo spojili se střední Moravou (Vladimír Navrátil, Rudolf Chory, Ivan Theimer, Jiří Žlebek ad.). Tento druhý soubor, který částečně také pochází z bývalého *Městského musea v Olomouci*, byl v dalších letech rozšiřován především vlastní akviziční činností a prostřednictvím ministerských nákupů a darů.

Veřejnosti byla sbírka českého sochařství 20. století poprvé prezentována v roce 1955 otevřením *Stálé expozice českého výtvarného umění XIX. a XX. století* (Olomouc, 1955–1960). V roce 1962 byla expozice reinstalována jako *Stálá expozice českého výtvarného umění XX. století* (Olomouc, 1962–1977). Části sbírky byly prezentovány jako součást stálých expozic *Výtvarné umění na Olomoucku 1921–1971* (Olomouc, 1983–1989), *100 let výtvarné kultury Olomoucka 1889–1989* (Olomouc, 1995–2003). Samostatně byla představena na výstavách *Československé sochařství 1948/88* (Varšava, 1988, Olomouc, 1989).

V současnosti je výběr toho nejlepšího (ve skutečnosti je mimořádně kvalitních akvizic mnohem více) představen v nové stálé expozici *Století relativity. Výtvarné umění 1900–2000 ze sbírek MUO* (Olomouc, 2013 – dosud).

## 2. Hodnota podsbírky:

Významné autorské soubory v kolekci 1. poloviny 20. století: 10 ks Josef Václav Myslbek, 3 ks František Bílek, 4 ks Anton Hanak, 12 ks Jan Štursa, 7 ks Bohumil Kafka, 3 ks Josef Mařatka, 12 ks Otto Gutfreund, 2 ks Karel Dvořák, 5 ks Vincenc Makovský, 6 ks Hana Wichterlová, 4 ks Josef Wagner – cca 140 mil. Kč.

Významné autorské soubory v kolekci 2. poloviny 20. století a počátku 21. století: 5 ks

Jan Koblasa, 10 ks Eva Kmentová, 4 ks Aleš Veselý, 2 ks Hugo Demartini, 1 ks Jiří Hilmar, 10 ks Eva Kmentová, 5 ks Stanislav Kolíbal, 1 ks Stanislav Zippe, 1 ks Jiří Kolář, 8 ks Karel Malich, 3 ks Karel Nepraš, 1 ks Libor Fára, 6 ks Vladimír Janoušek, 3 ks Zdeněk Palcr, 7 ks Olbram Zoubek, 4 ks Zbyněk Sekal, 6 ks Ladislav Zív, 3 ks Václav Cigler, 2 ks David Černý, 6 ks František Skála, 1 ks Michal Gabriel, 1 ks Federico Diaz – cca **100 mil. Kč**.

Kolekce střeoevropského umění 2. poloviny 20. století pro SEFO: Slovensko: 2 x Juraj Bartusz, 4 ks Milan Dobeš, 1 ks Alex Mlynárčik, 4 ks Juraj Meliš, 1 ks Vladimír Kordoš, 1 ks Jozef Jankovič; Polsko: 1 soubor Magdalena Abakanowicz; Maďarsko: 1 ks Imre Bak, 2 ks György Jovánovics – cca **25 mil. Kč**.

Hodnota celé podsírky na základě kvalifikovaného odhadu činí cca **310 mil. Kč**.

### 3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Struktura podsírky by se měla rozvíjet ve třech základních okruzích s důrazem na české a střeoevropské umění 20. století:

- a) **Regionální umění 20. a 21. století** je třeba doplnit především o zásadní díla z 80. a 90. let od těchto autorů: Jan Ambrúz, Máriaus Kotrba.
- b) **České umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vy-1990. Nabízí se 4 okruhy zájmu:
  - a. kolekci 1. poloviny 20. století doplnit o zásadní díla od Stanislava Suchardy, Quida Kociána, Zdeňka Pešánka,
  - b. kolekci 2. poloviny 20. století je třeba v první řadě zacelit mezeru v oblasti nové figurace získáním reprezentativních děl od Kurta Gebauera, Petra Oriěška a Karla Pauzera a doplnit díla Zdeňka Berana, Zbyňka Sekala a Huga Demartiniho,
  - c. kolekce postmoderního umění zejména plastiky Jaroslava Róny, Michala Gabriela, Stefana Milkova, Davida Černého, Jiřího Kovandy,
  - d. vytvořit reprezentativní kolekci umění od roku 2000. Tento úkol bude ovšem nejprve vyžadovat důkladný průzkum ateliérů.
- c) **Střeoevropské umění 20. a 21. století** je nezbytné v rámci SEFO doplnit o kolekci autorů V4:
  - a. Slovensko: Jozef Jankovič, Stanislav Filko,
  - b. Polsko: Katarzyna Kobro, Alina Szapocznikow, Mirosław Bałka, Tadeusz Kantor
  - c. Maďarsko:
- d) **Staré umění** – v této části se jedná o výjimečné akvizice a dary sbírkových předmětů, které lze prioritně zařadit především do stálé expozice Arcidiecézního muzea a výstavních projektů MUO.

### 4. Vnější priority při získávání přírůstků

- a) **Výstavní projekty**
  - a. autorské výstavy: Zbyněk Sekal,
  - b. skupinové výstavy: Tvrdohlaví,
  - c. koncepční výstavy: Polské umění ze sbírky Starmach.
- b) **Průzkumy pozůstalostí osobností SEFO** (Zbyněk Sekal, Juraj a Mária Bartuszovi, Alina Szapocznikow ad.).
- c) **Výzkum lokalit a ateliérů významných umělců** vytvářejících zásadní díla od 90. let až do současnosti.
- d) **Aukce** – vybrané aukční síně nabízení možnost rozšíření podsírky o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby.

## e) Dary

### 5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírce.

### 6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírce proběhla v roce 2013 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2024.

### 7. Doplnění evidenčních záznamů

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracována do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

### 8. Předpokládané finanční nároky

Předpokládané finanční výdaje na plánované období cca **14 mil. Kč** (viz Příloha č. 12).

Zpracoval:

Michal Soukup, kurátor podsbírky



Příloha č. 9  
**UŽITÁ GRAFIKA**



Josef Váchal

## 1. Zhodnocení podsbírky

Podsbírka užití grafiky je časově vymezena lety 1870–2003, její jádro však spočívá v 2. polovině 20. století. Počet evidenčních čísel je 25 305 (UG 1 – UG 25 305).

Podsbírka postupně vznikala od poloviny 50. let 20. století a jejím základem bylo 4 000 grafických listů pocházejících ze sbírek bývalého *Městského musea v Olomouci*, ze sbírky olomouckého Klubu přátel umění, z Fondu národní obnovy a deponátů. Podstatná část podsbírky byla získána rozsáhlými akvizicemi v letech 1966–1967 (sbírka hranického sběratele a vydavatele J. Hladkého; nákup exlibris v souvislosti s výstavou Euro-Exlibris 66, Olomouc, 1966), respektive v letech 1986–1987, kdy byla rozšířena formou nákupů o posledních 660 tisků. Veřejnosti byla podsbírka prezentována v nejucelenější podobě jako součást výstavy *Euro-Exlibris 66* (Olomouc, 1966).

Podsbírku tvoří exlibris, novoročenky a jiná drobná užitá grafika. Nejpočetněji je zastoupena tvorba českých a slovenských výtvarných umělců (cca 20 000 listů od 500 autorů). Součástí sbírky je drobná grafika zakladatelských osobností českého moderního výtvarného umění počínaje Josefem Mánesem a Mikolášem Alšem, zcela reprezentativní jsou soubory Josefa Váchala, Františka Koblíhy, Jana Konůpka, Vojtěcha Preissiga, Karla Wellnera, Vojtěcha Cinybulka, Emila Kotrby, Jaroslava Vodrážky ad. Německá část podsbírky obsahuje díla 150 grafiků, mezi jinými např. Maxe Klingera, Josefa Sattlera, Bruna Hérouxe, Aloise Kolba nebo vídeňského Franze von Bayros. V 2. polovině 80. let byla podsbírka doplněním o výbory z díla předních olomouckých grafiků z let 1967–1986 částečně profilována jako regionální.

V 50.-80. letech byla podsbírka součástí společné podsbírky kresby, volné a užití grafiky, od začátku 80. let je vedena samostatně. V roce 2005 byla doplněna o akvizici 63 ks českých filmových plakátů z 60.-80. let 20. století.

## 2. Hodnota podsbírky:

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí cca 5 mil. Kč.

## 3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Podsbírka by se měla rozvíjet především v již zastoupených, historicky daných, oblastech plakátové tvorby a grafického designu s důrazem na české a středoevropské umění 20. století:

- a) **Regionální umění 20. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na specifika olomouckého regionu a přínos místní výtvarné komunity, tzn. především reflexe místní produkce. Ve správě MUO je v současné době mj. konvolut reklamních a propagačních materiálů z produkce Miroslava Štřelce, který by bylo možné do sbírky zařadit.
- b) **České umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na tvorbu osobností, které zásadním způsobem vytvářely a obohacovaly domácí kulturní prostředí. Specifický význam pak podsbírka přikládá tvorbě solitérních umělců, kteří se vymykali dobovým proudům a tendencím a také umělcům, kteří překročili hranice domácí výtvarné scény a zasáhli do evropského nebo i světového uměleckého vývoje. Podsbírka je koncipována jako výběrová, s těžištěm ve dvou oblastech, exlibris a plakát. Vzhledem ke zřejmé historičnosti první z uvedených se nabízí soustředit se především na období do roku 2000, respektive ozvuky žánru v současnosti, a v tematických, stylových a žánrových okruzích doplňovat kolekci plakátu (reklamní grafiky). Mezi zastoupenými autory jsou zásadní postavy

českého výtvarného umění, jejichž výběr děl lze dále vhodně rozšiřovat, včetně případné produkce následovníků.

- c) **Středoevropské umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na umělecké projevy vzniklé po roce 1945. Důraz je kladen na zachycení uměleckých projevů v zemích V4 s dílčím doplněním děl z prostoru Rakouska a Německa ve sledovaném období. Sbírkou užití grafiky by měla dále sledovat záměr SEFO, především však s ohledem na stávající zastoupení a ve volné paralele k českému umění – středoevropská exlibris (např: polský / maďarský fin de siècle, doplnění umělců německé národnosti), polská a maďarská typografie a plakátová produkce (krakovské přehlídky, Jan Lenica apod.) ad.

#### 4. Vnější priority při získávání přírůstků

##### a) Výstavní projekty

- tematické výstavy středoevropské užití grafiky v paralele k výstavám volné grafiky (Josef Váchal, Jan Konůpek, Vojtěch Preissig ad.),
- přehledové výstavy české užití grafiky, včetně exlibris (secesní exlibris ad.),
- středoevropský filmový plakát (polský).

- b) **Průzkumy ateliérů osobností SEFO / CEAD**, které mohou přinést akvizice. Současný výběr osobností SEFO: Další průzkum ateliérů a pozůstalostí (Sándor Pinczehelyi, Lajos Kassák, Milan Knížák, Stanislav Kolíbal, Endre Tot, Jerzy Żielinski ad.). Užitá grafika představuje vhodný doplněk akvizičního záměru SEFO, nejen s ohledem na stálost cen, ale také jako příklad kulturní oblasti, která vybočuje z jeho obecných parametrů (kulturně-historický či kulturně-sociologický přesah, paralely se sbírkou architektury a užitého umění, doplnění reprezentativních autorských konvolutů ad.).

- c) **Výzkum lokalit a ateliérů** (výtvarných scén) dle zaměření podsbírkou:

- d) Zásadním zdrojem je vzhledem k zaměření podsbírkou úzce specializované sběratelské prostředí. V případě vybraných (Jan Lenica ad.) existující ateliéry a pozůstalosti, respektive **archivy škol** a vzdělávacích institucí (ateliéry obalového a knižního designu, grafického designu FU Ostravské univerzity; ateliéry grafického designu FAVU VUT, katedra designu UJEP ad.).

#### 5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírcce.

#### 6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírcce proběhla v letech 2009–2010 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2019.

#### 7. Doplnování evidenčních záznamů

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

## **8. Předpokládané finanční nároky**

Předpokládané finanční výdaje na plánované období cca **400 tis. Kč** (viz Příloha č. 12).

**Zpracovala:**

**Barbora Kundračková, kurátorka podsbírky**

Příloha č. 10  
**UŽITÉ UMĚNÍ**



Josef Hoffmann

## 1. Zhodnocení podsbírky

Podnětem pro vznik samostatné podsbírky užitého umění, bylo vědomí a přesvědčení o širších souvislostech umělecké tvorby a výtvarné kultury, o významu propojení různých oborů umělecké a řemeslné práce v obraze dějin umění. Podsbírka byla nově založena v roce 1997 a vznikla formou nákupů, převodů a darů jako řada výtvarných objektů dokládajících proměny životního stylu, vývoj designu v průběhu 19.–21. století v teritoriu České republiky, ale i s přesahy do evropského kontextu. Je zaměřena především na sedací nábytek navrhovaný výraznými autory, ale obsahuje i významné výrobky firemní. Sbíрку doplňují i práce textilní (např. tapisérie Antonína a Ludmily Kybalových, Victora Vasarelyho), svítidla, keramika apod. Sbírkové předměty fondu užitého umění se uplatňují často jako organické součásti expozic a výstav MUO:

- a) **expozice:** *100 let výtvarné kultury Olomoucka 1898–1989* (Olomouc, 1995–2003), *Dům milovníka umění* (Olomouc, 2003–2013),
- b) **výstavy:** ... *a co sbírky* (Olomouc, 1999), *Thonet / Porýní – Vídeň – Morava* (Olomouc, 2001), *Jindřich Halabala a Spojené UP závody v Brně* (Olomouc, 2003), *Kubistický nábytek* (Olomouc, 2005), *Atika 1987–1992* (Olomouc, 2007), *Dom miłośnika sztuki* (Krakov, 2010), *Pro tentokrát neseďat* (Olomouc, 2011), *Od Tiziana po Warhola* (Olomouc, 2012).

Celá kolekce má dnes 183 položek (UŽ 1 – UŽ 182), je však výběrová a koncepčně orientovaná. Pokud jde o konkrétní skladbu sbírky, mezi staršími ukázkami nábytku 19. století najdeme například kovovou Schinkelovu židli, především však ucelenou kolekci dřevěného ohýbaného nábytku moravských firem Thonet a J. a J. Kohn (část soukromé sbírky sběratele Jiřího Uhlíře a další akvizice). Slavná éra vídeňské secese je zastoupena autory jako je Josef Hoffmann a mezi významné exponáty patří například jeho *sitzmaschine* či garnitura navržená pro vídeňskou kavárnu Fledermaus. Vynikající položkou je židle Adolfa Loose z roku 1898 z vybavení vídeňské kavárny Café Museum. Zastoupena jsou křesla či židle Otto Wagnera, Gustava Siegela, Leopolda Bauera, Jana Kotěry, Emila Králíka, součástí sbírky je sedací souprava Marcela Kammerera, nechybí nábytek Dušana Jurkoviče ovlivněný lidovou kulturou a dalších. Ve sbírce je také doplňován moderní design 20. století např. v kolekci nábytku z ohýbaných ocelových trubek z 20. a 30. let (Mies van den Rohe, Marcel Breuer, Jindřich Halabala ad.), ukázkami sedacího nábytku 60. let (Čechy, Itálie). Významné je zastoupení autorského nábytku, který reprezentuje zároveň přesah do výtvarného objektu jako je kupříkladu *Table bleu* od Yvese Kleina z počátku 60. let, židle Milana Knížáka ze 70. let, kolekce postmoderního sedacího nábytku skupiny Atika z let 1987–1992 (Cimbura, Javůrek, Horák, Pelcl, Šusta jr.). Podsbírka se postupně doplňuje o výrazné práce současných mladých autorů jako je např. Jan Čtvrtník. Vzhledem k zaměření MUO na evropský prostor se obohacuje sbírka i o ukázky evropského designu, zastoupen je i americký design.

## 2. Hodnota podsbírky:

Pokud jde o finanční hodnotu fondu, ceněny jsou především práce světoznámých autorů (např. Josef Hoffmann, Adolf Loos, Mies van den Rohe, Marcel Breuer, Victor Vasarely ad.).

Hodnota celé podsbírky na základě kvalifikovaného odhadu činí cca 6 mil. Kč.

## 3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Struktura podsbírky by se měla rozvíjet ve třech základních okruzích s důrazem na české a středoevropské umění 20. století:

- a) **Regionální umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na specifika olomouckého regionu. Vzhledem k početné kolekci thonetovského nábytku by se rozšiřování sbírky mělo orientovat na získání novodobé kolekce oceňovaných výrobků firmy TON, aby byla dokumentovaná kontinuita tohoto odvětví, které má význam regionální a nadregionální. V případě možnosti by se sbírka mohla doplnit o solitérní kusy z hodnotných olomouckých interiérů.
- b) **České umění 20. a 21. století** s historickými přesahy pro časové vymezení sbírky s důrazem na tvorbu špičkových návrhářů užitého umění, kteří zásadním způsobem obohacovali domácí kulturní prostředí. Nabízelo by se doplnit sbírku o autorské kusy (např. skupiny Atika), kusy z dobových interiérů (např. nábytek navržený architektky Karlem Filsakem, Janem Bočanem, Věrou a Vladimírem Machoninovými), i kvalitní kusy reprezentující dobovou sériovou produkci. Současně by se sbírka měla dále doplňovat o práce současných mladých autorů, např. Jana Čtvrtníka a Jaroslava Juřici.
- c) **Středoevropské umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro vymezení sbírky. Doplnování kolekce by mělo být zaměřeno na získání klíčových zástupců evropského designu 20. a 21. století (tendence, osobnosti), které by měly být doplňkem profilových výstav či expozic MUO i v budoucnosti (především s ohledem na program SEFO). Dále je možné také rozvíjet linii ohýbaného (dřevěného i trubkového) nábytku vznikajícího na území Evropy, která by vytvořila paralelu k české produkci a umožnila cenné srovnání.

#### 4. Vnější priority při získávání přírůstků

Cílem by měl být uvážený růst ne příliš rozsáhlé sbírky, využitelné pro prezentační program muzea, která by rozšiřovala celkový pohled na vývoj designu sedacího nábytku.

Zdrojem získávání nových přírůstků by měly být:

- a) **Výstavní projekty** – rozšíření sbírky ve spojitosti s architektonickými výstavami MUO.
- b) **Vlastní průzkum** v terénu českém i zahraničním.
- c) **Komunikace s výrobními podniky** – v tomto smyslu je dobře nastavena spolupráce se společnostmi TON.
- d) **Přehlídky a výstavy designu** v České republice – zejména přehlídky typu Designblok, kde se každoročně představují studenti uměleckých oborů, mladí návrháři i již etablovaná studia. Dále pak např. veletrhy týkající se bydlení a interiéru.
- e) **Aukce** – vybrané aukční síně nabízení možnost rozšíření podsbírkou o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby.
- f) **Dary**

#### 5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsбірce.

#### 6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsбірce proběhla v roce 2013 a další řádná inventura se uskuteční dle

harmonogramu v roce 2023.

#### **7. Doplňování evidenčních záznamů**

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

#### **8. Předpokládané finanční nároky**

Předpokládané finanční výdaje na plánované období cca **1,2 mil. Kč** (viz Příloha č. 12).

#### **Vypracovaly:**

Anežka Šimková, kurátorka podsbírký

Klára Jenišťová, kurátorka podsbírký



Příloha č. 11  
VOLNÁ GRAFIKA



Olga Vylefalová

## 1. Zhodnocení podsbírky

Podsbírka grafiky 20. století MUO je koncipována jako ucelená prezentace daného uměleckého žánru na území České republiky, respektive užšího středoevropského prostoru. Reflektuje jak významné výtvarné směry a proudy daného období, tak většinu známých technik, včetně příkladů těch experimentálních. Vzhledem ke svému rozsahu a povaze zastoupených umělců disponuje sbírka vysokou uměleckou, kulturně-historickou i – s tím spjatou – finanční hodnotou. V současné době je ve sbírkovém fondu evidováno více jak 14 tis. grafik (G 1 – G 14 182).

Podsbírka je vnitřně rozdělena na dva celky – na skromnější soubor staré grafiky a početnější fond moderní grafiky (více než 10 tis. listů). Fond staré grafiky obsahuje tisky 15.-19. století celoevropské provenience. Nebyl budován systematicky, přesto zde najdeme řadu unikátních tisků. Mezi ty nejstarší patří knižní ilustrace 15.-16. století (Michael Wolgemuth, Hans Brosamer) a drobné mědiryty tzv. malých mistrů (Barthel Beham, Heinrich Aldegrever, Georg Pencz). Početněji je ve sbírce zastoupena manýristická reprodukční grafika nizozemských, holandských a německých autorů 2. poloviny 16. až počátku 17. století (Cornelius Cort, Philipp Galle, Jan I, Rafael I a Egidius Sadelerové, Jan Pieterszoon Saendredam, Hendrik Goltzius, Pieter de Jode I., Jacob Matham, Jan Muller, Lucas Kilian), bravurní lepty francouzského grafika Jacquese Callota či krajiny holandských mistrů 17. století (Jan van de Velde II., Allaert van Everdingen). Z barokní produkce 17. až 18. století vynikají ve sbírce soubory leptů pražského rodáka Václava Hollara, lovecké scény němce Johanna Eliase Ridingera, či ilustrace předního rytce českého vrcholného baroka Michaela Jindřicha Renze. Fond obsahuje také nevelkou, ale významnou kolekci tisků italských mistrů od renesance až do pozdního baroka (Nicolò Boldrini, Aenea Vico, Giorgio Ghisi, zv. Mantovano, Agostino Carracci, Simone Cantarini, Salvatore Rosa, Marco Alvise Pitteri, Pietro Testa, Giovanni Battista Piranesi). Originální grafika 19. století je zaměřena zejména na česko-rakouskou oblast (Antonín Machek, Antonín a Josef Mánesové, Josef Führich, Bedřich Havránek). Zcela ojedinělý soubor pak představuje několik desítek japonských dřevořezů z doby konce 18. až 1/3 20. století (Utagawa Hirošige, Utagava Kunijoši, Utagava Kunisada, Utagava Kuničika).

Fond grafiky 20. století dosud těží z kvalitních nákupů, uskutečněných před rokem 1989. Vedle reprezentativních souborů Vojtěcha Preissiga, Františka Bílka, Maxe Švabinského, Františka Koblihy, Jana Konůpka a Josefa Váchala je třeba zmínit rozsáhlý konvoluty Emila Filly, Rudolfa Kremličky, Antonína Procházky a Josefa Šímy, z ilustrační tvorby pak práce Josefa Čapka (kniha Thomase de Quincey, Levana a matky žalu, jež byla vydána ve Svaté říši v roce 1927). Mimořádným je soubor prací Františka Tichého. Z mladších autorů je významně zastoupena grafika členů Skupiny 42 (František Hudeček, Kamil Lhoták, František Gross, Jan Smetana) a skupiny Ra (Josef Istler, Bohdan Lácina, Václav Zykmond) a také tvorba významných solitérů-pedagogů (Jan Bauch, Zdeněk Sklenář). Z předrevolučních akvizic zaujímají v podsbírce významné místo rovněž autorské konvoluty poválečné grafiky, zejména pak Jiřího Johna, Jiřího Balcara, Jiřího Anderleho, Aleny Kučerové, Karla Malícha, Dalibora Chatrného, Milana Grygara, Jitky Válové, Naděždy Plíškové a Ladislava Čepeláka. Významné bylo založení souboru slovenské moderní grafiky (Albín Brunovský, Daniel Fischer, Jozef Jankovič). A reflektováni byli také umělci, hlásící se k národnosti německé, např. Kurt Gröger, Rudolf Michalik nebo Rudolf Mather.

Po roce 1989 byla podsbírka systematicky doplňována zastoupením dosud chybějících nebo méně početně zastoupených osobností (Vladimír Boudník, Jan Koblasa, Ivan Chatrný, Marie Blabolilová, Jiří Lindovský, Ondřej Michálek, Zdenek Kučera ad.). V souvislosti s pří-

pravou expozice *Mezi tradicí a experimentem – Práce na papíře a s papírem v českém výtvarném umění 1939–1989* (Olomouc, 1997) byla sbírka rozšířena o další významné a doposud chybějící autory (Václav Boštík, Zdeněk Sýkora, Milan Dobeš, Miloš Urbásek, Radoslav Kratina, Lubomír Příbyl, Leonid Ochrymčuk ad.), včetně exulantů (Zdenek Kirchner, Miloš Cvach). V následujících letech až do současnosti byla podsběrka nadále rozšiřována o další významné autory (Eva Bednářová, Jaroslav Róna, Aleš Svoboda, Dana Puchnarová, Klára Bočkayová, Miroslav Šnajdr st., Jan Merta, Miloš Urbásek, Vincenc Hložník, Ivan Pincelj, Vladimír Kokolia, Stanislav Kolíbal, Pavel Hayek, Miloslav Halas), opět včetně exulantů (Terry Haass, Ivan Theimer).

Součástí podsběrky je soubor děl autorů německého, respektive středoevropského expresionismu (tzv. sbírka Jana Placáka), která byla získána v souvislosti s výstavou *Vzplanutí. Expresionistické tendence ve střední Evropě 1903–1936* (Olomouc, 2008).

Mimořádnou záležitostí v koncepčním zaměření nových akvizic se stalo založení kolekce evropské poválečné a současné grafiky. Do podsběrky takto byly zařazeny zásadní osobnosti, mj. Rudolf Sikora, Dezider Tóth, Juraj Meliš, Imre Bak, A. R. Penck, Victor Vasarely, Sándor Pinczehelyi, Lajos Kassák, Hans Hartung, Hanne Darboven, Dieter Roth, Zombrich Walter, Eberhard Viegener, Hoanraet Luc. Tato nová sbírkotvorná strategie ústrojně obohatila a rozšířila základní akviziční program související se založením SEFO.

## 2. Hodnota podsběrky:

Kolekce SEFO: 20 ks Victor Vasarely, 3ks Sándor Pinczehelyi, 4 ks Dóra Maurer, 3 ks Imre Bak, 2 ks Lajos Kassák, 3 ks István Nádler, 6 ks Janina Kraupe-Swidorská, 9 ks Rudolf Sikora, 13 ks Milan Dobeš, 6 ks Dezider Tóth, 10 ks Jozef Jankovič, 10 ks Juraj Meliš, 13 ks Vladimír Boudník, 7 ks Karel Malich, 1 ks Aleš Veselý, 2 ks Jiří Kolář, 18 ks Zdeněk Sýkora, 10 ks Stanislav Kolíbal, 10 ks Adriana Šimotová (25 mil. Kč).

Skupina 42: 9 ks František Gross, 20 ks František Hudeček, 21 ks Kamil Lhoták, 1 ks Jan Kotík (1 mil. Kč), Skupina Sursum: 256 ks Josef Váchal, 7 ks Jan Zrzavý, 121 ks František Kobliha (4 mil. Kč).

Hodnota celé podsběrky na základě kvalifikovaného odhadu činí cca 45 mil. Kč.

## 3. Vnitřní priority při získávání přírůstků

Struktura podsběrky by se měla rozvíjet ve třech základních okruzích s důrazem na české a středoevropské umění 20. století:

- a) **Regionální umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na specifika olomouckého regionu a přínos místní výtvarné komunity (např. na poradě zmíněná otázka „moravské architektury“). Podsběrka moderní grafiky od počátku těžila z regionálních specifik. V jejím rámci jsou proto zastoupeny výsadní osobnosti typu Karla Svolinského, rovněž ale současná tvorba etablovaných autorů, mj. Jiřího Lindovského, Ondřeje Michálka či Dany Puchnarové. Pro budoucí rozvoj je zásadní sledovat aktivity Spolku olomouckých výtvarníků (mezi jehož členy se nicméně grafice soustavně věnuje pouze Ondřej Michálek), respektive mladou tvorbu spjatou například s katedrou VV na Univerzitě Palackého v Olomouci. Nabízí se nicméně také dále budovat či rozšiřovat (také historické) konvoluty autorů, spjatých s širším regionem (mj. Mirko Hanák, Arnošt Hrabal, Cyril Urban, Aleš Lamr ad.), respektive autory německé národnosti (Franz Urban, Friedrich Gesierich, Eberhardt Karger Josef, Rudolf Buchner ad.).

- b) **České umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na tvorbu osobností, které zásadním způsobem vytvářely a obohacovaly domácí kulturní prostředí. Specifický význam pak sbírka přikládá tvorbě solitérních umělců, kteří se vymykali dobovým proudům a tendencím a také umělcům, kteří překročili hranice domácí výtvarné scény a zasáhli do evropského nebo i světového uměleckého vývoje. Podsbírka moderní grafiky je koncipována jako přehledová, proto je třeba zásadně doplnit aktuální tvorbu, respektive tvorbu po roce 1990. Nabízí se tři okruhy zájmu:
- doplnění stávajících či zcela chybějícího autorských konvolutů **starší a střední generace**: Ludmila Jandová, Marie Filippová, Pavel Nešleha, Jan Koblasa, Radoslav Kratina, Olga Čechová, Květa Pacovská, Miloš Ševčík, Oldřich Kulhánek, Vladimír Kokolia, Michael Rittstein (výběr),
  - vytvoření kolekce **současné grafiky**: Jan Měřička, Miloš Michálek, Jaroslava Severová, František Hodonský, Mikoláš Axmann, Lubomír Přikryl, Zbyněk Janáček, Šimon Brejcha, Dalibor Smutný, Martin Velíšek, Petr Fiala, Šárka Trčková, Pavel Piekár, Jiří Samek, Lukáš Tůma, Tomáš Bím, Jiří Kornatovský, Ivan Bukovský, Jiří Altmann (výběr),
  - založení kolekce **mladé grafiky**: Vojtěch Pálka, Mario Čumpelík, Lenka Falušiová, Vojtěch Kovářík, Marek Sibinský, Ivana Kunová (výběr).
- c) **Středoevropské umění 20. a 21. století** s historickými přesahy obecně platnými pro časové vymezení sbírky s důrazem na umělecké projevy vzniklé po roce 1945. Důraz je kladen na zachycení uměleckých projevů v zemích v4 s dílčím doplněním děl z prostoru Rakouska a Německa ve sledovaném období. Sbírka moderní grafiky by měla dále sledovat záměr SEFO, především však s ohledem na stávající zastoupení a ve volné paralele k českému umění:
- Slovensko**: v těsném sepětí s českým kulturním prostředím (výběr, včetně již zastoupených: Alojz Klimo, Tamara Klimová, Miloš Urbásek, Rudolf Sikora, Dezider Tóth, Juraj Meliš, Jana Želibská, Peter Rónai, Marián Mudroch, Viktor Hulík, Robert Urbásek, Jozef Jankovič, Daniel Fischer, Daniel Brunovský, Laco Teren, Ivan Csudai, Vojtech Kolenčík, Igor Kalný, Michal Kern, Blažej Baláž, Róbert Brun, Róbert Jančovič, Igor Piačka, Igor Benca, Milan Sokol, Peter Kalmus, Vladimír Havrilla, Marek Kvetán, Marko Blažo, Roman Galovský, Stanislav Bubán, Roman Ondák, Svätopluk Mikyta, Jaroslav Kočiš, Marek Kvetan, Dušan Kállay),
  - Polsko**: okruh ASP v Krakově (Julian Fałat, Józef Pankiewicz, Leon Wyczółkowski, Wojciech Weiss, Ludwik Gardowski, Konrad Szrednicki, Witold Chomicz), „krakovská škola“ Mieczysława Wejmiana (Jacek Gaj, Tadeusz Jackowski, Marta Kremer, Janusz Karwacki, Włodzimierz Kotkowski, Andrzej Pietsch, Zbigniew Rabsztyń, Anna Sobol-Wejman, Jacek Sroka, Stanisław Wejman); katovický – těšínský okruh autorů (Joanna Piech ad.); varšavská meziválečná skupina Rytm; vratislavská meziválečná skupina Bunt; neo-konstruktivní tendence (Władysław Strzemiński; Halina Jaworski, Gerhard Jürgen Blum-Kwiatkowski, Krystian Burda, Zbigniew Romańczuk, Tadeusz Mysłowski),
  - Maďarsko**: Lajos Kassák, János Kmetty (okruh MA); Bencze László a Fónyi Géza; Pór Bertalan (skupina A Nyolcak); Keserü Ilona, Korniss Dezső, Sándor Molnár, Géza Samu, Deim Pál (okruh Iparterv a Budapesti műhely); János Erdős (Pécský okruh); István Orosz (fantastický realismus),

- d. Rakousko: Mario Decleva (Sezession Graz); Paul Flora (vídeňský Art-Club), Adolf Frohner (Wiener Aktionismus); Ernest Fuchs (Wiener Schule des Phantastischen Realismus); Roland Goeschl a Klaus Staudt (neo-konstruk-tivistické tendence); Rudolf Hoflehner, Alfred Hrdlicka, Georg Eisler, Helmut Krumpel, Fritz Martinz.

#### 4. Vnější priority při získávání přírůstků

##### a) Výstavní projekty

- a. tematické výstavy středoevropské grafiky (neo-konstruktivní tendence, abstrakce, nová figurace ve středoevropských variantách),
- b. přehledové výstavy české grafiky let 1990–2010,
- c. mladá grafika (umělci do pětatřiceti let).

- b) **Průzkumy ateliérů osobností SEFO / CEAD**, které může přinést akvizice. Současný výběr osobností SEFO: Další průzkum ateliérů a pozůstalostí slovenských umělců (Jana Želibská, Juraj Bartusz, Julius Koller, poľských (Janina Kraupe-Swidorská, Alina Szapocznikow, případně Ryszard Winiarski) a maďarských (Dóra Maurer, Imre Bak, István Nádler, Lajos Kassák) ad.). S ohledem na stabilní ceny grafiky se nabízí rozšiřovat sbírku SEFO právě jejím prostřednictvím. Podmínkou je další rozšíření výběrů autorů SEFO.

- c) **Výzkum lokalit a ateliérů** (výtvarných scén) dle zaměření podsbírk:

Systematizace sbírkových fondů vzniklých po roce 1990 předpokládá soustavnou reflexi porevoluční produkce škol a vzdělávacích institucí (ateliéry grafiky AVU; ateliéry volné grafiky, obalového a knižního designu, grafického designu FU Ostravské univerzity; Ateliér kresby a grafiky FAVU VUT ad.).

- d) **Aukce** – vybrané aukční síně nabízení možnost rozšíření podsbírk o unikátní, často klíčová díla, která z mnoha důvodů již nejsou dostupná jinými způsoby.

- e) **Dary**

#### 5. Vyřazování sbírkových předmětů

Kritéria pro vyřazování sbírkových předmětů podsbírek z důvodu přebytečnosti vycházejí z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona č. 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. a Metodickým pokynem MK ČR č. 53/2001. V plánovaném období se prozatím nepočítá s žádným vyřazováním v této podsbírci.

#### 6. Inventarizace

Plánování inventarizace sbírkových předmětů vychází z Příkazu ředitele MUO č. 3/2015, ze zákona 122/2000 Sb. a řídí se prováděcí vyhláškou č. 275/2000 Sb. Poslední řádná inventura v této podsbírci proběhla v letech 2009–2010 a další řádná inventura se uskuteční dle harmonogramu v roce 2019.

#### 7. Doplnování evidenčních záznamů

Chronologická evidence nových sbírkových předmětů je průběžně rozpracovávána do evidence 2. stupně bezprostředně po zapsání v přírůstkové knize.

#### 8. Předpokládané finanční nároky

Předpokládané finanční výdaje na plánované období cca **1,2 mil. Kč** (viz Příloha č. 12).

Zpracovala:

Barbora Kundračiková, kurátorka podsbírk

PŘÍLOHA č. 12  
Finanční výdaje na sbírkotvornou činnost

**Finanční výdaje na sbírkotvornou činnost MUO 2003–2008**

PODSBÍRKA	2003	2004	2005	2006	2007	2008
1 Architektura	521 005	280 718	0	70 000	447 160	135 000
2 Autorská kniha	2 118 929	739 700	547 595	462 000	671 600	0
3 Fotografie	476 360	465 500	338 712	461 260	3 548 590	265 000
4 Kniha 20. století	0	58 593	349 540	284 343	217 871	106 846
5 Kresba	834 450	426 136	320 000	1 256 942	860 589	1 125 000
6 Medaile	0	0	0	2 800	0	20 980
7 Obrazy	1 792 250	3 407 200	2 213 000	10 271 350	6 879 750	760 000
8 Plastiky	1 065 000	925 000	630 000	373 720	3 164 350	8 228 075
9 Užité grafika	0	0	54 000	0	0	0
10 Užité umění	279 214	597 000	128 250	192 950	256 040	373 000
11 Volná grafika	89 242	410 170	305 000	284 912	633 525	105 150
<b>CELKEM</b>	<b>7 176 450</b>	<b>7 251 424</b>	<b>4 536 557</b>	<b>13 376 405</b>	<b>16 461 604</b>	<b>11 012 205</b>

**Finanční výdaje na sbírkotvornou činnost MUO 2009–2014**

PODSBÍRKA	2009	2010	2011	2012	2013	2014
1 Architektura	181 000	739 000	31 900	240 000	12 000	20 000
2 Autorská kniha	237 600	464 750	30 000	163 000	0	0
3 Fotografie	506 910	863 120	320 000	65 000	0	368 000
4 Kniha 20. století	77 731	125 264	122 498	49 782	67 843	97 636
5 Kresba	1 932 230	459 000	547 975	148 910	0	1 025 000
6 Medaile	0	0	0	0	0	0
7 Obrazy	7 892 140	4 796 250	1 070 800	3 905 400	1 589 900	780 000
8 Plastiky	6 270 000	880 000	4 266 500	1 560 000	0	240 000
9 Užité grafika	0	0	0	0	0	0
10 Užité umění	178 117	163 100	0	6 000	2 200	0
11 Volná grafika	230 290	104 750	18 000	174 400	84 400	10 000
<b>CELKEM</b>	<b>17 428 287</b>	<b>8 470 070</b>	<b>6 285 175</b>	<b>6 262 710</b>	<b>1 688 500</b>	<b>2 541 136</b>

### Předpokládané finanční výdaje na sbírkotvornou činnost MUO 2015–2020

PODSBÍRKA	2015	2016	2017	2018	2019	2020
1 Architektura	100 000	100 000	200 000	200 000	300 000	300 000
2 Autorská kniha	200 000	200 000	400 000	400 000	600 000	600 000
3 Fotografie	250 000	250 000	500 000	500 000	750 000	750 000
4 Kniha 20. století	75 000	75 000	150 000	150 000	250 000	250 000
5 Kresba	500 000	500 000	750 000	750 000	1 000 000	1 000 000
6 Medaile	25 000	25 000	50 000	50 000	100 000	100 000
7 Obrazy	2 000 000	2 000 000	3 000 000	3 000 000	5 000 000	5 000 000
8 Plastiky	1 000 000	1 000 000	2 000 000	2 000 000	4 000 000	4 000 000
9 Užité grafika	25 000	25 000	50 000	50 000	100 000	100 000
10 Užité umění	50 000	100 000	200 000	200 000	300 000	350 000
11 Volná grafika	100 000	100 000	200 000	200 000	300 000	300 000
<b>CELKEM</b>	<b>4 325 000</b>	<b>4 325 000</b>	<b>7 500 000</b>	<b>7 500 000</b>	<b>12 750 000</b>	<b>12 750 000</b>

### Hodnota podsbírek a rekapitulace finančních výdajů 2003-2020

PODSBÍRKA	Počet inv. č.	Hodnota cca	2003-2008	2009-2014	2015-2020
1 Architektura	A 2 200	20 000 000	933 399	1 223 900	1 200 000
2 Autorská kniha	L 1 142	20 000 000	4 539 824	895 350	2 400 000
3 Fotografie	F 7 435	25 000 000	5 555 422	2 123 030	3 000 000
4 Kniha 20. století	S 1 105	2 500 000	1 017 193	540 754	950 000
5 Kresba	K 16 065	320 000 000	4 823 117	4 113 115	4 500 000
6 Medaile	M 1 162	12 000 000	23 780	0	350 000
7 Obrazy	O 2 820	1 030 000 000	17 683 800	20 034 490	20 000 000
8 Plastiky	P 1 320	310 000 000	14 386 145	13 216 500	14 000 000
9 Užité grafika	UG 25 305	5 000 000	54 000	0	350 000
10 Užité umění	UŽ 182	6 000 000	1 826 454	349 417	1 200 000
11 Volná grafika	G 14 182	45 000 000	1 827 999	621 840	1 200 000
<b>CELKEM</b>	<b>74 080</b>	<b>1 795 500 000</b>	<b>52 671 13</b>	<b>43 118 396</b>	<b>49 150 000</b>

